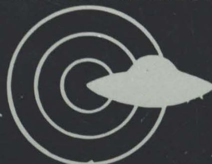
ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

22. årg. **6**
NOV/DEC 1980

Abonnement 1980: kr. 75,-

Skandinavisk UFO Information

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

ABONNEMENT bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 75,00 for året 1980) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

Repræsentantskabet - UFO-NYT

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Giro: 9 11 77 25.

SUFOI's formand, Informationsafdeling:
Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Jernaldervej 249 A, 2.th., 8210 Århus V, tlf. (06) 24 14 32.

Næstformand, Repræsentant for Nordjylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Ansv.hav.redaktør: Iver O. Kjems,
Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Flemming Ahrenkiel,
Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Redaktionssekretær, Repræsentant for Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen,
Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen,
Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Foredragsafdeling: Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35 A, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Oversættelsescentral: Inge Voigt, Lyngen 17 B,
2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

FOTA - Forskningsteknisk Afdeling: Bent Aalberg,
Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag,
Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15 A. 2620 Albertslund, tlf. (02) 64 44 69.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Ole Henningsen,
Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt,
Lyngen 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

SUFOIs Rapportcentral: Ejner Nielsen,
Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant i København: Jens-Henrik Glintborg,
Østrigsgade 29, 2.th., 2300 København S, tlf. (01) 59 17 57.

Repræsentant i København: Arne Edlich,
Galgebakken Skrænt 3-13 A. 2620 Albertslund.

Repræsentant i Roskilde: Poul-Erik Jensen, Sdr. Ringvej 80, 3.tv., 4000 Roskilde, tlf. (03) 35 11 60.

Repræsentant for Lolland-Falster: Kim Møller Hansen,
Nr. Boulevard 63, 1., 4800 Nykøbing F., tlf. (03) 85 22 17.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):
Jesper Sand Damtoft, Fuglesangs Allé 24. 8210 Århus V, tlf. (06) 15 64 34.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen,
Hesseldam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Et helt nyt UFO-NYT - i farver!

Ved overgangen til et nyt år finder man i de fleste tidsskrifter en gennemgang af udviklingen i det forløbne år og noget om, hvad man forventer sig af det nye. Det skal heller ikke mangle her i UFO-NYT.

Vi har i 1980 bl.a. kunnet glæde os over en vellykket kongres, godt besøgte arrangementer, en fornuftig udbygning af det internationale samarbejde, en stadig mere positiv holdning til UFO-problemet hos offentligheden — og sidst, men ikke mindst et stedse forbedret forhold til og dialog med de civile og militære myndigheder. Dette sidste har uvurderlig betydning for arbejdet i såvel alarmcentral som rapportcentral — ikke mindst, når vi takket være vore kontakter kan få fastslået, at et fly eller noget andet »konventionelt« IKKE kan være årsag til en UFO-melding! Sammenfattende kan man vel sige, at dansk UFO-forskning i 1980 har haft bedre kår end tidligere.

Og nu til fremtiden. Mens jeg her sagtens kan nære mig for at komme med profetier om udviklingen på UFO-fronten, har jeg til gengæld masser af godt nyt at berette om på UFO-NYT-fronten!

For nogle måneder siden opstod i SUFOIs redaktionsgruppe en plan om at underkaste vort tidsskrift en gennemgribende modernisering. En modernisering for moderniseringens skyld? — Nej, der er flere fornuftige årsager til ønsket om et nyt UFO-NYT. Efter 13 år med stort set uændret udseende og format og en stadig stigende stofmængde er skriften efterhånden blevet så sammenklemt og lille, at mange læsere har haft vanskeligt ved at orientere sig om stoffet uden brug af lup — og det er også begyndt at knibe for redaktøren at kunne læse korrektur.

Fra tid til anden har vi også haft prægtige farvebilleder, som vi gerne ville have givet vore læsere lejlighed til at se, men som vi har måttet nøjes med at vise i sort/hvid og i en størrelse, der slet ikke ydede billederne retfærdighed.

Endelig var der spørgsmålet om økonomien. Udgifterne til fremstillingen af bladet — sats, trykning, papir m.m. — er røget gevaldigt i vejret, vi kan vente portoforhøjelser i det nye år, og vi har da også haft en momsstigning i sommer — alt sammen forhold, der gjorde en forhøjelse af abonnementsprisen uundgåelig. Da forskellen i fremstillingspris imellem et uændret UFO-NYT og et nyt i det store A4-format og med forside i 4 farver — takket være de seneste års udvikling inden for trykke- og reproduktionsteknik og især takket være et yderst favorabelt tilbud fra en af vore UFO-interesserede leverandører — viste sig at blive minimal, besluttede vi at tage springet nu — en beslutning, som blev godkendt endeligt af repræsentantskabet her i efteråret.

For kun kr. 10,- mere om året får De fra og med nr. 1/1981 et helt nyt UFO-NYT — med 48 sider i kraftigt, glittet papir og i ugebladsformat (dvs. hver side bliver dobbelt så stor som den, De læser her). Det nye UFO-NYT får større og mere letlæselig skrift, en mere overskuelig »opbygning« af siderne — og samtidig næsten 50% mere læsestof! Desuden får vi som sagt nu mulighed for at bringe farvefotos — og i det hele taget illustrationer i betydelig større format end hidtil. Alt i alt kan vi altså love Dem langt mere end fuld valuta for den beskedne stigning i abonnementsprisen; for 1981: kr. 85,-. Vi kan også i år tilbyde »kuvertservice«, altså alle 6 numre tilsendt direkte i kuvert, for kun kr. 10,- ekstra pr. år.

Fællesabonnement med Det Ukendte

Ligesom sidste år kan vi tilbyde vore læsere en rabat på kr. 25,-, hvis De foruden på UFO-NYT også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det betyder, at De kan få UFO-NYT 1981 plus Det Ukendte, 3. årgang — begge i A4-format — for i alt kr. 145,-. Beløbet kan indbetales til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, giro 9 11 77 25, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

Alt overskud går ubeskåret til UFO-forskningen

Vi har sagt det før, men der kan være god grund til at minde om det igen: Ingen i SUFOI får penge for deres indsats. Tværtimod ofrer

de fleste foruden en masse tid også hvert år en stor portion penge på SUFOI. Hver en kro-nes overskud fra salget af UFO-NYT, bøger og lignende, indtægter fra arrangementer m.m. går ubeskåret til den seriøse UFO-forskning.

Derfor vil jeg slutte med denne appel: Vær selv med i 1981 — og hjælp os venligst med at skaffe (mange) flere læsere af et godt og helt nyt UFO-NYT!

IOKj.

Mindeord for en SUFOI-medarbejder

Ufo-sagens mangeårige og trofaste medarbejder Jytte Pedersen er efter kort tids sygdom død den 17. september, kun 53 år gammel.

Jytte Pedersen, som var levende interesseret i ufo-sagen allerede fra organisationens start, blev kendt og afholdt for sin store indsats og sit hjertelige sindelag.

Efter i mange år at have ledet Fyns-området, påtog hun sig for tre år siden det meget store og krævende arbejde med SUFOIs ekspedition. Dette arbejde blev så enestående dygtigt udført, at vi ikke tidligere har oplevet noget tilsvarende indenfor organisationen. De, der kendte Jytte, undrede sig ofte over, hvordan det var muligt at klare det enorme arbejdspres, der til tider blev lagt på hendes skuldre. Herfor blev vi hende megen tak skyldig.

Men også for mere end dette. Jytte og hendes mand Egon Pedersen's hjem var altid åbent for de ufo-interesserede, hvis vej faldt forbi. Selv har jeg utallige gange mærket den gæstfrihed og hjertevarme, som jeg blev mødt med, når jeg bogstaveligt talt faldt ind af døren hos dem. Når man efter en lang og anstrengende rejse kom til deres hjem, var det som at komme ind i en vederkvægende oase, hvor der var godt at være.

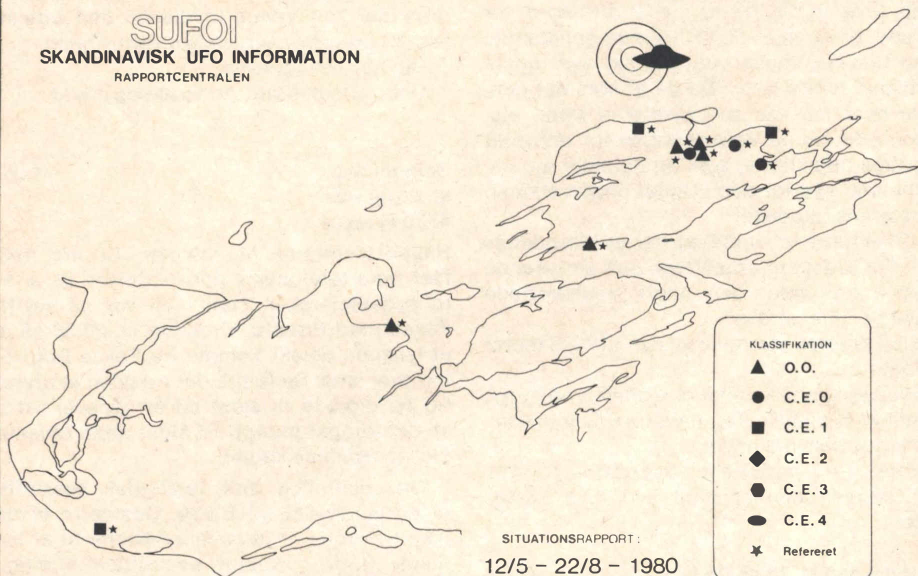
Jytte Pedersens indstilling til ufo-problemet var meget nøgtern, men hun tænkte meget dybt over tingene, og under de samtaler man havde med hende, gav hun ofte udtryk for dristige tanker om, hvad det egentlig var vi arbejdede med. Jeg kunne have undt hende, at hun havde fået lejlighed til at opleve den dag, hvor vi får mulighed for at løfte en flig af det forhæng, som skjuler ufoernes gåde.

Jeg ved, at Jytte Pedersen døde i vished om, at hun havde været med til at lægge et solidt grundlag for den videre ufo-forskning.

I dyb taknemlighed til hende skal vi bygge videre på det værk, hvis fuldførelse hun ikke selv kom til at opleve.

X.P.

ufo rapporter
DANMARK

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:
Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter = Nærobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

UFO-rapporter, Danmark

Den 12. maj 1980 C.E.0
Mellem kl. 23.00 og 23.30 DST (Dansk Sommertid) **4671 Strøby**

To herrer kommer kørende i bil fra Køge mod Strøby. Da de er ca. 2 km nord for Strøby, observerer de to lysende genstande, som tilsyneladende befinder sig over nogle af byens første huse. Da de er kommet gennem byen og kan se objekterne foran sig, bakker de ind på Varpelevvejen for derfra at iagttage objekterne, som nu befinder sig ca. 500 meter syd for dem. Under observationen bemærkes følgende:

Objekterne er runde og har et blændende gult lys. Udenom objekterne ses en lysende korona og under den nogle nedadrettede lyskegler eller stråler.

Objekternes størrelse anslås til 7—8 meter i diameter.

Pludselig slukkes det ene objekt, og et nyt kommer et øjeblik efter nedefra og op til samme højde som det andet.

Efter 4—5 minutters observation forsvinder begge objekter mod syd. Lyd hørtes ikke.

Samme dag kl. 23.45 DST C.E.1
4640 Fakse — 4673 Rødvig Stevns

En yngre dame kører i bil fra Vemmetofte mod øst ad landevejen til Rødvig. Umiddelbart øst for skoven ved Vemmetofte får hun i sydlig retning, altså til højre for bilen, øje på et klart og konstant lysende objekt, som i lav højde bevæger sig fra sydvest mod nordøst. Størrelsen af objektet vurderes af observatøren til 1/4 af måneskiven. Objektet passerer over landevejen foran bilen ved Blæsenborg Huse og drejer derefter i en bue mod øst-sydøst. Observatøren har nu objektet på sin venstre side, altså i nordlig retning. Objektet, som følger landevejen, holder samme hastighed som bilen og flyver ret lavt. Omtrent ved landsbyen Lind bemærker hun, at objektet stiger langsomt til lidt st
lidt større højde, men stadig følger bilen. Den unge dame, som efterhånden er blevet meget forskrækket over hændelsen, kører desperat hurtigt for at komme væk fra den lysende genstand. Da hun når hjem, vækker hun straks sin mand, hvorefter de går udenfor for at se efter objektet. Det står nu stille i vestlig retning, men i lidt større højde. På dette tidspunkt er der dog mulighed for, at det, de betragter, kan være planeten Venus. På grund af de anførte observationsretninger kan Venus imidlertid helt udelukkes, så længe observatøren kørte i bilen.

Der hørtes ingen lyd.

Vejrforhold: Klart, vindstille og mørkt.

Samme dag C.E.0
kl. 23.00 DST
4720 Præstø

Rapportcentralen har fra den 12. maj 1980 fået flere telefoniske henvendelser, bl. a. fra to sygeplejersker, som i bil var på vej fra Fakse mod Præstø. Omkring kl. 23.00 så de et lysende objekt komme fra Fakse Bugt og ind over land. De fulgte det fra bilen et stykke tid og drejede til sidst ad en sidevej for at se det længst muligt. Til sidst delte objektet sig i to flyvende kugler.

Observationen blev telefonisk bekræftet af en landmand fra Bårse. Desværre er det ikke lykkedes at få observatørerne til at indsende skriftlig rapport, et problem vi meget ofte står over for.

I forbindelse med de her refererede observationer fra 12. maj '80 kan vi oplyse, at der denne aften var en større skydeøvelse fra Stevnsfortet, hvor der blev skudt ud over vandet mod syd. Det er blevet os oplyst, at denne øvelse var afsluttet, inden observationerne fandt sted.

Den 11. juli 1980 O.O.
kl. 22.00 DST
8354 Hov

To personer, som opholder sig på Spøttrup Strand, ca. 1 km nord for Hov, opdager i retning af Tunø (øst-nordøst) et kuglerundt lysende objekt, som er 20° over horisonten og bevæger sig i en vandret bane mod syd. Hastigheden er tilsyneladende som et stort skibs. Mens det bevæger sig, skifter det uregelmæssigt farver mellem rød, hvid, blå-

grøn, gul osv. Afstanden til objektet bedømmes til ca. 8 km og størrelsen til ca. 1—2 cm, målt i udstrakt arm. Objektets lysstyrke er som en billygte.

Da objektet har bevæget sig til en position mellem Tunø og Samsø, øges hastigheden til det firedobbelte samtidig med, at det nu har ændret kurs mod vest. Efter denne kursændring fører det kun rødt lys.

På et tidspunkt, hvor objektets afstand fra stranden kun er få km, skifter det igen kurs mod syd.

Observatørerne forlader nu stranden for at tage mere tøj på, og da de efter ca. 3 minutters forløb igen kommer ned på stranden, bemærker de to andre personer, som også har fået øje på objektet. Dette har nu skiftet kurs mod sydvest, og lyset skifter igen med uregelmæssige intervaller mellem farverne rød, hvid, blågrøn og gul.

Efter at vidnerne har betragtet objektet i endnu 2—3 minutter, skifter det kurs mod vest og er nu kun 1—1,5 km fra observationsstedet, Herefter forsvinder det bag træer i sydlig retning.

Objektet blev også set fra færgen Hov-Samsø, da den befandt sig knap en km fra land.

Nogen lyd fra objektet hørtes ikke under observationen.

Observationstid: ca. 30 minutter.

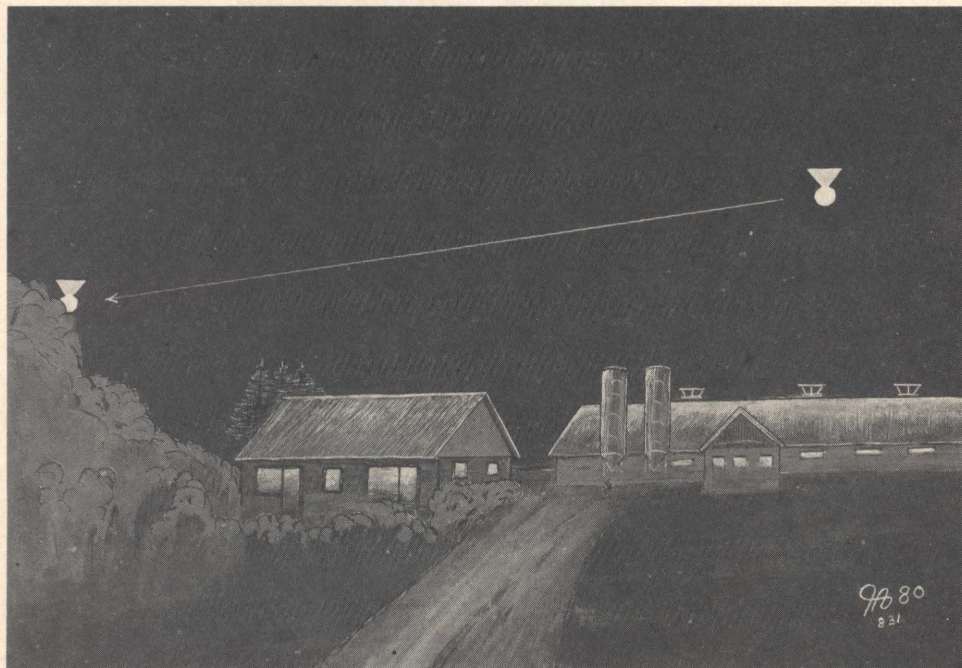
Vejrforhold: letskyet til overskyet med let vind fra øst.

Den 15. august 1980 C.E.0
kl. 22.20 DST
Husby, 6990 Ulfborg

En fjortenårig dreng er på grund af det stjerneklare vejr kørt sig en aftentur på sin cykel. Da han når ud for Sognegårdsvej 12, får han i nordøstlig retning, ca. 20° oppe, øje på et hvidtlysende objekt. Han står straks af cyklen og kan nu se, at objektets form er cirkelrund med en pyramideformet trekant på spidsen ovenpå.

Lysudstrålingen fra den cirkelrunde del

Ulfborg 15.8.80.

er konstant, hvorimod lyset, som er mindre stærkt fra den trekantede del, skifter uregelmæssigt.

Objektet er stillestående i ca. 7 sekunder, og der går kun 5 sekunder fra det øjeblik, det sætter sig i bevægelse mod nord-nordvest, til det forsvinder bag træer i 10° højde.

Lyd hørtes ikke.

Objektets størrelse i udstrakt arm: 2 mm.

Afstand til objektet: kunne ikke vurderes.

Vejrforhold: klart, tørvejr og let vind fra vest.

— — —

To dage efter, nærmere betegnet den 17. august, så adskillige mennesker noget på nattehimmelen i og omkring Køge. 5 af disse vidner har sendt en rapport til Rapportcentralen.

Den 17. august 1980 C.E.O
Mellem kl. 20.30 og 20.40 DST
4631 Lellinge

Observatøren, en ung mand, er i bil på vej fra Køge mod Lellinge, da han mellem Køge og Krageskovbakken i sydvestlig retning i 30° højde får øje på en månestor orangegul genstand, konstant lysende som en natriumflamme.

Objektet beskrives som en lysende sky, hvori der befinder sig en mindre genstand, hvis form er svær at beskrive.

Observationen varer kun 5 sekunder.

Da observatøren mener, der kan være tale om en reflektion i bilruden, ruller han denne ned, men objektet er nu væk.

Efter at have passeret Krageskovbakken dukker genstanden op igen og har samme størrelse, men befinder sig denne gang i sydlig retning, hvor den nu ses i 20—30 sekunder.

Så forsvinder objektet på den måde, at lyset slukkes fra neden og opefter i løbet af 5 sekunder.

Observatøren fortsætter med at køre hjem, og da han når Lellingeskoven, dukker objektet igen op inde over skoven i vestlig retning. Denne gang synes det mindre. Objektet har nu kurs mod vest og bliver stadig mindre og mindre, indtil det til sidst forsvinder helt.

Klokken er nu ca. 22.40 DST, og objektet har været synligt sammenlagt i 60 sekunder.

Kl. 22.30 DST O.O.
4631 Lellinge

En dame er på aftentur med hunden, da hun i nord-nordøst ca. 35° højde ser et gulligt, svagtlysende og pulserende objekt.

Hun beskriver objektet som lignende en stor appelsin. Objektet bevæger sig langsomt i vestlig retning.

Efter ca. 2—3 minutter ser hun ikke efter det mere.

Efter kl. ca. 22.30 DST O.O.
Assendrup, 4600 Køge

Fra Assendrup er der en observation, hvor en ung mand bemærker, at der i retning sydvest i 30° højde ses en aflang lysende genstand, som han først troede var et fly med vinduer set fra siden.

Genstanden havde et konstant gult lys, som virkede tåget. Det så ud, som om den stod stille eller måske kun bevægede sig langsomt mod øst.

Efter at have betragtet den i ca. 1 minut, blev hans opmærksomhed afledt af nogle hunde, som gøede, og da han igen ville se efter objektet, var det forsvundet.

Observatøren anslår afstanden til objektet til et par kilometer.

Objektets størrelse målt i udstr. arm: 1 cm.

Ca. kl. 22.40 DST O.O.
4623 Lille Skensved

En ældre herre observerer fra Sct. Knudsvej i ret vest, 30° højde, et stillestående objekt, som har et stærkt hvidgult lysende midtpunkt og uden om dette en oval lysende korona.

Objektet, som er konstant lysende, angives i størrelse at være som fuldmånen. Observatøren er ikke i stand til nøjagtigt at vurdere afstanden til objektet, men mener: »at det var tæt på«. Efter 20 minutters forløb forlader observatøren stedet og ser ikke mere til objektet.

— — —

Ved ovenstående fire observationer gør følgende forhold sig gældende:

Lyd hørtes ikke fra de observerede objekter.

Vejrforhold: østlige himmel klar, vestlige himmel letskyet. Ingen fly-trafik i området, hvor objekterne blev set.

Ifølge dagspressen har der også andre steder, bl. a. i Sorø, været observationer af mystiske objekter — men desværre har det ikke været muligt at komme i forbindelse med disse observatører.

Samme dag O.O.
mellem kl. 22.45 og 23.00 DST
Reersø Nordstrand, 4281 Gørlev

En herre, som i nogen tid har stået og betragtet stjernehimlen, bemærker en konstant lysende blågrøn genstand på størrelse med Venus. Genstanden bevæger sig fra nord i sydlig retning. Han tror først, at det drejer sig om en satellit, men efter at han har betragtet den i halvandet minut, står den pludselig stille i ca. 1 km højde. I det samme kommer der et tilsvarende objekt fra sydsydvest, og da de når hinanden, ser det ud, som om de cirkler om hinanden. Observatøren bemærker så, at det ene pludselig er forsvundet, men at det andet nu bevæger sig mod øst-nordøst, hvor det til sidst forsvinder bag nogle høje træer.

Under observationen, der varer ca. 4 minutter, forsøger observatøren at tilkalde nogle udenlandske feriegæster, som opholder sig i et nærliggende hus. Først ved observationens slutning får han dem ud, men desværre for sent.

Lyd hørtes ikke.

Vejrforhold: klart, tørvejr og let vind fra øst.

Fredag den 22. august 1980 C.E.1
kl. 22.25 DST
2980 Kokkedal

Observatøren opholder sig i sin dagligstue, hvor han er ved at se fjernsyn, da han gennem et vestvendt vindue bemærker to kraftige lysglimt på himlen. Det første glimt er hvidt, det andet er orange.

Lidt senere, kl. 22.35—22.40 føler han en underlig stikken i hele kroppen, og da han samtidig fornemmer noget lys til højre for sig, drejer han hovedet for at se ud i haven. Han opdager da, at der ude på terrassen ca. 90 cm fra vinduet og ca. 1 meter over jorden befinder sig to stillestående »lysende blå øjne eller svagt lysende pærer.« Objekterne er skarpt afgrænset. Udenom i samme farve som objekterne, men svagere i lysstyrken, ses en 1 cm bred, svagt lysende korona. Observatøren mener, at der var noget, der på en eller anden måde forbandt de to lysende genstande, og at der muligvis kan være tale om eet objekt med to lysende punkter på. Størrelsen på disse er lidt mindre end tennisbolde og afstanden mellem dem ca. 25 cm.

Afstanden fra observatøren til objekterne er ca. 2,5 meter. Observatøren bemærker, at der høres nogle korte »blip«-lyde med ca. 2 sekunders mellemrum, ligesom han mener at høre en svag summen ude i haven. Under observationen bemærker han, at objekterne drejer sig ligesom iagttagende imod ham. Han føler samtidig en slags lammelse af sin krop og synes at mærke et stærkt pres på sin hjerne.

Under hændelsen ligger hans forlovede og sover på sofaen ved siden af ham. Han tvinger til sidst sig selv til at se væk fra objekterne og får hurtigt vækket hende. Inden han får fortalt hende om objekterne udenfor, siger hun, at hun føler sig underlig tilpas. Han tager derefter straks fat i hende og får hende hurtigt trukket ud af stuen. Da de er nået ud i gangen, vender han sig om og ser nu, at objekterne har flyttet sig mod venstre hen foran døren ud til terrassen. Afstanden mellem de to objekter er stadig den samme, ligeledes højden over jorden. Først da de var nået ind i soveværelset, får han fortalt hende om hændelsen. Da de begge ca. 10 minutter senere forlader soveværelset for at gå ud af huset, bemærker de, at objekterne foran terrassedøren nu er forsvundet.

Da de kl. 22.50 står ude på ejendommens gårdsplads, bemærker de, at der pludselig kommer et kraftigt blåt lysglimt på himlen over dem, og da observatøren vender sig om og ser mod syd, opdager han i ca. 50° højde

en blåtlysende kugleformet genstand, hvis størrelse han anslår til at være ca. 1/5 af fuldmånen. Området omkring objektet er oplyst med et blåligt skær.

Straks efter at han har observeret objektet, bevæger det sig i løbet af få sekunder i en lige bane mod nord, hvor det standser ca. 1 sekund for derefter at fortsætte i en voldsom zig-zag bane, indtil det forsvinder bag en nærliggende husrække. Under hændelsen høres en svag summen i området.

Da observatøren og hans forlovede igen er inde i lejligheden for at gå til ro, bemærker de 3 (tre) stærke lysglimt med 5—10 minutters mellemrum; disse lysglimt ses gennem gardiner, som er trukket for vinduerne og er ikke efterfulgt af torden eller anden lyd.

P.S. Imellem kl. 22.25 og 23.35 blev der fra Rungsted og Hørsholm iagttaget talrige lysglimt på den østlige himmel. Observatørerne her mente, at det måtte dreje sig om kornmod eller lyn. Torden blev dog ikke hørt.

For referatet: X. P. Madsen.
Tegning: H. Andersen.

Kedelig fejltagelse

Mange har sikkert undret sig såre over at læse i UFO-NYT nr. 5/80, at et objekt ved Sorø sø blev set i retning af stjernebilledet »Ægir«, noget som efter astronomernes udsagn slet ikke eksisterer.

Efter en hurtig foretaget undersøgelse har det nu vist sig, at det ikke drejede sig om et stjernebillede, men derimod om noget så nærliggende som traktørstedet »Ægir« ved Sorø sø.

Og det er jo straks noget helt andet.

Hvem der er ansvarlig for denne lapsus får helst stå hen i det uvisse, men vi har dog fået løfte om, at det ikke skal ske oftere.

P.X.

I næste nummer af UFO-NYT vil vi bringe en meget spændende beretning om en ung mand, der den 12. september ved Viemosen blev blændet og paralyseret af et kraftigt lys. — Det har ikke været muligt at afslutte sagen til dette nummer.

Nordjysk UFO-bølge?

Læsere af nordjyske aviser i dagene fra den 27. september til den 4. oktober 1980 har kunnet få det indtryk, at ufoer i hobetal har vist sig i området fra Skagen til Hobro. Skagens Avis, Frederikshavns Avis, Vendsyssel Tidende og Aalborg Stiftstidende bragte alle stort opsatte forside-artikler om observationer af mystiske lysfænomener. SUFOIs nye næstformand og repræsentant i Nordjylland, Torben Birkeholm, fortæller her om baggrunden og giver samtidig et indblik i rapportoptagerens arbejde — og vanskeligheder:

Torsdag den 25. september 1980, kl. 21.21, ringede et medlem af SUFOI i Løgstør til undertegnede og meldte, at han observerede et hvidt blinkende lys, der bevægede sig mod Aalborg. Hans kone havde først observeret lyset i sydlig retning, mens hun cyklede hjemad. Lyset så da ud til at stå stille 40—50 grader over horisonten. Hun gjorde sin mand opmærksom på fænomenet, efter det var begyndt at bevæge sig i østlig retning, og han nåede altså at ringe, mens lyset stadig var i sigte.

Jeg bad min hjælpsomme hustru stå vagt ved et vestvendt vindue og ringede så til Aal-

borg Lufthavn. Her oplyste man, at der ikke var nogen kendt lufttrafik i det angivne område, men man var vidende om, at Flyvestation Karup havde fly oppe, der måske kunne være årsag til det observerede fænomen. Efter nogle besværligheder — bl. a. var der en periodisk fejl på min telefon — fik jeg kontakt med vagthavende i Flyvertaktisk Kommando i Karup. Man mente ikke at have haft fly i området Løgstør—Aalborg på det omtalte tidspunkt, men »der var nok tale om et højtgående rutefly, vejret var jo klart«. Efter denne besked ringede jeg tilbage til observatøren og aftalte at sende et par rapportskemaer til udfyldelse — en normal rutine ved den type observationer. For om muligt at fastslå, om der virkelig var tale om et fly, besluttede jeg at efterlyse eventuelle vidner gennem Aalborg Stiftstidende.

Dagen efter, den 26. september, ringede en aalborgenser og fortalte om en observation af et hvidt blinkende lys, der fløj lavt over byen mod sydøst, samme aften som observationen fra Løgstør. Klokken var dog ca.

Et udpluk af de mange avisudklip fra nordjyske aviser.

Piger skræmt af rød UFO

UFOerne er atter på spil i Nordjylland. En rød med diameter på mindst en halv meter har skræmt to 15-årige piger mellem Terndrup og Hadsund. Og i Løgstør iagttog en cyklende dame i adskil-

Kvinde skræmt af UFO på Skagensvej

En kvinde blev alvorligt opskræmt af et uidentificeret lys-fænomen, da hun lørdag aften alene i bil var på vej fra Frederikshavn til Skagen. UFOen ... ihærdig ...

Blev Skagen-kvinde jaget af en ufo?

Kvinde forfulgt af UFO

En kvinde fra Skagen fik på det nærmeste et chok, da hun på hovedvejen fra Aalbæk til Skagen konstant blev forfulgt af et uidentificeret lysfænomen. Hun har indberettet oplevelsen til Skan- ... Informa-

Sæsonen for UFO'er gået ind:

Stribe af UFOer efter Skagensvej-dramaet

Men stadig lige stor mystik i sagen

Sæsonen for UFO'er er igen gået ind. Det tyder den række af reaktioner på, som AVISENs omtale forleden af UFO'en, der opskræmte en kvinde på Skagensvej, lørdag, har medført.

Nogen løsning på Skagensvej-mysteriet er dog ikke kommet frem, selv om Torben Birkholm fra Skandinavisk UFO Information har været i kontakt med den omtalte buschauffør.

Buschaufføren, der kører for Skagensbanen, har fortalt, at han ikke har observeret noget usædvanligt. Men da UFO-lyset ...

derimod henvendt sig med en tilsvarende oplevelse han havde på Skagensvej i 1974. I stedet for at blive skræmt optog fotografen forfølgelsen af UFO'en, bl.a. ind over en mark, hvor UFO'en landede men atter steg op fra, da frederikshavneren nærmede sig i løb. Jagten endte på Grenen, hvor frederikshavneren alarmerede de vagthavende på radiostationen, der dog ikke på radaren kunne opfange noget usædvanligt. Billeder, som frederikshavneren havde taget under jagten, gengav heller ikke det mystiske lys.

Et ægtepar i Frederikshavn ... også et uforklarligt lys, da ... ved 20.30-tiden ... Skagen til Fre-

Piger skræmt

(Fortsat fra forsiden)

De to piger var på vej ... gård ud mod Aalborg ... sund-vejen, da det ... røde lys blev synligt.

Og det var tæt på, h... fortalt politiet i Hobro. P... ne, der rystede af angst, ... tilbage til gården og fort... om oplevelsen. Derefter ... der ringet til politiet, som ... sørget for, at hændelsen b... ver undersøgt af UFO-ek... perterne. Den røde UFO ble... set ved 22-tiden og den fløj fr... nord mod syd.

UFO

(Fortsat fra forsiden)

UFOen, at de ikke turde fortsætte den tur, de netop havde indledt. Den ene af pigernes forældre kontaktede politiet om oplevelsen.

Men også en mand fra Kongerslev har på næsten samme tidspunkt oplevet en rød UFO.

Han har fortalt, at han så et rødt lys mellem træerne i et læbælte ved sin gård. De fløj senere lydløst hen over gårdspladsen og forsvandt mellem nogle andre træer. På et tidspunkt var det foran nogle buske, og han har derfor kunnet oplyse, at det »kun var ca. 20 skridt fra ham«. Han har også oplyst, at der, hvor UFOen havde fløjet i lang tid ...

Skagens Avis

Bilist fulgt af mystisk lys

...ndinavisk UFO-information i Aalborg vil gerne høre fra andre, ... måske har bemærket noget usædvanligt på A 10 sidste lørdag ... 20-tiden.

... ste lørdag ved 20-tiden ... er en mystisk lysende ... and der fulgte en bil på ... a Aalbæk til Skagen.

Hvad det var, ved ingen, men Aalborg afdelingen af Skandinavisk UFO-information er blevet underrettet om hændelsen, og her vil man gerne vide, om andre end bilisten har bemærket noget usædvanligt på eller ved hovedvejen.

Bilisten, en kvinde fra Skagen, har fortalt UFO-Informationen, at hun hele vejen fra Aalbæk til Skagen blev fulgt af et klart hvidt lys. Nogle gange var det et ...

svævede lyset bort fra vejen ud mod Kattegat-kysten og forsvandt helt.

Det skete hver gang der kom en modkørende - bortset fra en enkelt gang, hvor en af Skagensbanens busser kom. Chaufføren på rutebilen har fortalt, at han ikke bemærkede noget usædvanligt. Tæt ved Skagen nåede kvinden op til en forankørende bil. Det var en bil, der havde en åben anhænger efter, og hos Skandinavisk ...

23.40, og observationen varede et par minutter. Der kunne også her være tale om et fly, så jeg bad Aalborg Stiftstidende tage denne observation med i efterlysningen.

Kort efter ringede lederen af SUFOIs rapportcentral, Ejner Nielsen. To unge piger havde set »et stort rundt rødt lys«, der langsomt bevægede sig sydpå langs landevejen mellem Terndrup og Hadsund. Pigerne var blevet opskræmte, og den enes far havde meldt observationen til politiet i Hobro, der straks underrettede SUFOI.

Jeg ringede faderen op, og han gentog beretningen. Vi aftalte at jeg skulle komme og interviewe de to piger et par dage senere, og jeg ringede derefter til journalisten på Aalborg Stiftstidende. Tidsfristen for aflevering af stof til lørdagsavisen var overskredet, men det lykkedes alligevel at få denne observation med — ja, faktisk blev den bragt på forsiden den 27. september med overskriften »Piger skræmt af rød UFO«.

Endelig kontaktede jeg SUFOIs alarmcentral og bad Ole J. Knudsen undersøge, om eventuel militær flyaktivitet kunne forklare de to pigers observation.

Avisen udkom ved middagstid lørdag, og jeg havde gjort mig klar til den forventede strøm af henvendelser fra folk, der havde observeret de omtalte fænomener. Papir, kuglepen og andre hjælpemidler var anbragt ved telefonen, og jeg sad spændt og ventede.

En time senere sad jeg der endnu — med et blankt stykke papir. Nå ja, folk skulle selvfølgelig have lov at læse deres avis til ende før de ringede, så jeg ventede endnu en times tid. Stadig ingen opringninger! Måske var avisen ikke kommet ud i landdistrikterne endnu?

Tre timer efter at jeg selv havde fået avisen, var jeg ved at tro, at der ikke var nogen, der overhovedet havde set noget usædvanligt. Skuffet tog jeg røret for at ringe til SUFOIs alarmcentral — og opdagede at telefonen var fuldstændig død! Folk havde simpelthen ikke kunnet ringe mig op — den før omtalte periodiske fejl var blevet permanent.

Jydsk Telefon mente ikke, at min telefon var tilstrækkelig vigtig til, at man ville forstyrre den vagthavende montør, og efter nogen parlamenteren lovede man at sætte telefonvagt på, til fejlen var rettet. Det viste sig senere, at man havde misforstået noget et eller andet sted. I hvert fald var telefonvagten ikke etableret! Først tirsdag den 30. september blev fejlen rettet, og folk kunne ringe mig op igen.

Trods besvær med snævre møntbokse og køer af utålmodigt ventende, lykkedes det bl. a. at få oplyst, at der havde været tæt militær flyvning over hele Jylland den 25. september. Man havde fløjet på kryds og tværs, og det var ikke muligt at bestemme de enkelte flys nøjagtige positioner. Lysføring og bevægelsesmåder må afgøre, om nogle af observationerne kan henføres til disse fly.

Det lykkedes at opklare observationen fra Aalborg som værende et fly. Ved venlig assistance fra både den civile og militære lufthavn i Aalborg blev det fastslået, at et fly af typen Piper Navahoe, der hver aften flyver avistur til København, var årsagen. Observatøren så fænomenet på samme tid aftenen efter den første observation, og han mente da selv, at der kunne være tale om et fly. De stærkt lysende hvide blink var flyets to

Et vidnes opfattelse af ufoets placering (den runde plet midt i billedet, tegnet på et foto fra stedet) ved observationen den 25/9 mellem Terndrup og Hadsund (se teksten).

anti-kollisionslys, noget der ofte giver anledning til henvendelser om ufo-observationer.

Besøget hos de to piger, der havde set et rødt lys ved landevejen mellem Terndrup og Hadsund, viste hurtigt, at de begge havde oplevet noget, som de var blevet meget bange for. Så bange, at de havde gemt sig i et åbent skur på et tidspunkt. Bl. a. på grund af deres frygt for fænomenet, havde de ikke fæstnet sig ved særlig mange detaljer. Undersøgelserne på observationsstedet viste dog, at fænomenets bevægelsesmåde *kunne* passe med fly, mens andre detaljer ikke passede ind i denne forklaring.

Forfulgt af UFO

Selv om flere udtrykte irritation over, at jeg »havde trukket stikket ud«, holdt de alligevel ud og blev ved med at ringe, lige til telefonen blev repareret. På den måde fik jeg meldinger om observationer af både hvide, røde, gule og blå lys, der blinkende eller konstant lysende bevægede sig på den klare himmel.

Alle fik tilsendt spørgeskema til udfyldelse.

På et tidspunkt ringede en yngre kvinde fra Skagen, der tidligere havde været i kontakt med alarmcentralen i Århus. Hun havde ikke set artiklen i Aalborg Stiftstidende, og det havde ikke været hendes mening at ringe i det hele taget. Kun efter venners kraftige opfordringer gik hun videre med sagen. Og nu fulgte en spændende beretning:

Lørdag aften den 27. september var hun på vej hjem i bil. Hun kørte ad hovedvej A10. Ved 19.50-tiden befandt hun sig lidt nord for Ålbæk. Himlen var helt klar og sigtbarheden usædvanlig god. Trafikken var ringe på strækningen, og hun kørte roligt nordpå.

Hun fik øje på et lys i bakspejlet, som hun mente var en trafikant, der kørte i samme retning som hun selv. Pludselig var lyset helt oppe bag hende. Det var sket i løbet af et sekund! Hun troede først, at der var tale om en motorcykel, men hun kunne ikke se nogen silhouet trods det klare vejr, og selv om hun slukkede radioen hørtes ingen motorlarm.

Da en modkørende kom til syne, blev lyset svagere og bevægede sig så til højre, ud over terrænet og slukkedes helt. Denne manøvre blev observeret via spejlet og gennem sideruderne. Så snart den modkørende var passeret, kom lyset til syne på vejen bag hende, et stykke væk. Igen var lyset pludselig helt tæt bag hende — på brøkdele af sekunder! Hver gang en modkørende viste sig, skete det samme, og observatøren blev bange. Hun satte farten op for at slippe væk, men forgæves. Lyset fulgte hende hele vejen til Skagen.

Nu *kunne* det jo tænkes, at en eller flere motorcyklister havde villet lave sjov med bilisten — selv om flere væsentlige detaljer ikke kunne forklares derved — så jeg ringede til de største nordjyske aviser og bad dem efterlyse vidner, f. eks. trafikanter.

De følgende dage bragte aviserne flere forsideartikler om hændelsen, og min telefon ringede næsten uafbrudt derefter. Folk ringede fra det meste af Nordjylland og berettede om alle typer observationer. De fleste havde set noget i en periode med usædvanlig klart vejr, og mange har sandsynligvis naturlige forklaringer. De mest interessante var hovedsageligt observationer fra op til flere år tidligere. Nogle af dem var nærobservationer af 1. og 2. grad.

I skrivende stund er langt fra alle henvendelser undersøgt til bunds, men når de er færdig-bearbejdet, vil de uforklarlige blive nærmere behandlet i UFO-NYT.

Af ovenstående fremgår det, at der *ikke* har været tale om en »bølge« af observationer. Nogle få observationer har fået en udbredt omtale, og selv om jeg fik mange henvendelser, er det ikke alle der er virkeligt uforklarlige. Omtalen i pressen og det klare vejr har fået folk til at rapportere observationer af allehånde lysfænomener, som virker umiddelbart mystiske. Det er selvfølgelig også det vi ønsker folk skal gøre, men læser man kun pressens omtale af sagen, kan man få et indtryk af sværme af ufoer, der skræmmer uskyldige mennesker. Og selv om et par stykker *blev* skræmte — af et eller andet— var der altså ikke nok til at kalde det en »bølge«.

Torben Birkeholm.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringer vi med jævne mellemrum en omtale af begivenheder indenfor foreningen.
Rubrikken kan også opfattes som medlemmernes talerør. Al henvendelse til »Medlemsorientering« bedes rettet til:
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Møde i Repræsentantskabet

SUFOIs ledelse er *Repræsentantskabet,* der mødes 2 gange årligt. Til varetagelse af den daglige ledelse vælges 3 gruppeledere, som udadtil kaldes: *Formand samt 2 næstformænd.*

Ved mødet i Repræsentantskabet den 20.-21. sept. i København, meddelte SUFOIs formand gennem 5 år, civ.ing. Flemming Ahrenkiel, at han ikke ønskede genvalg, hverken som formand eller gruppeleder. Flemmings arbejdsområde dækkede Forlaget, UFO-NYT, Regnskabet samt Organisationsforhold. — Det var derfor nødvendigt at se sig om efter en ny gruppeleder.

Valget faldt hurtigt på Torben Birkeholm, der indtil da havde varetaget jobbet som områdeleder for Nordjylland. Dernæst forestod en del omrokeringer indenfor gruppeledernes ansvarsområder.

Gruppe A tager sig af forskning og organisationsforhold, *Gruppe B* varetager UFO-NYT, kontakt og distribution, mens *Gruppe C* arbejder med rapportsektoren. SUFOIs struktur ser herefter således ud:

Til ny formand for SUFOI valgtes Peter A. Hansen, der til daglig er leder af Gruppe B.

Per Andersen fortsætter som næstformand og leder af Gruppe A, men får sit ansvarsområde udvidet med regnskabet og organisationsforhold.

Den anden næstformand — og leder af Gruppe C — blev som før nævnt Torben Birkeholm.

Et lille portræt af SUFOIs nye næstformand

Torben Birkeholm er 28 år, musiker og for tiden ansat som assistent ved Aalborg kommune. Vi spurgte ham, hvordan det var gået til, at han i sin tid havde givet sig i kast med UFO-arbejde . . .

Torben B.: »Jeg faldt en dag tilfældigt over UFO-NYT på vores bibliotek. Emnet fangede straks min interesse, og jeg opsøgte SUFOIs daværende områdeleder i Nordjylland, John Juhler. Han ledede en UFO-gruppe i Aalborg, som mødtes jævnligt. Denne gruppe optog rapporter om UFO-hændelser, og der var god brug for hjælp til arbejdet. Gruppen arrangerede også offentlige foredrag, og ved disse lejligheder blev jeg sat i sving med forberedelserne. Det hele interesserede mig så meget, at jeg blev hængende, og da Juhler trådte

Gruppe A	Gruppe B	Gruppe C
Forskning / Organisationsforhold	UFO-NYT / Kontakt / Distribution	Rapportsektor
Gruppeleder: Per Andersen	Gruppeleder: Peter A. Hansen	Gruppeleder: Torben Birkeholm
Efterforskning, arkiverne, regnskab og budget samt de tekniske afd.	PR-arbejde, Sekretariat, ekspedition, oversættelser, kontakt til udlandet.	Områdelederne, alarm- og rapportcentralerne.

tilbage for et par år siden, blev jeg opfordret til at overtage hans arbejde. Det indbefattede blandt andet en plads i SUFOIs Repræsentantskab.«

UFO-NYT: »Nu er UFO-arbejde jo mange ting. Er der en speciel ting, der interesserer dig?«

Torben B.: »Rapportoptagelsen! Vi kan bestemt gøre arbejdet endnu bedre, og det vil jeg da starte med at kigge på. Her tænker jeg især på kurser, hvor rapportoptagere uddannes til jobbet. Vi må lægge stor vægt på rapporterne. Det er *menneskers* beretninger og ikke UFOer, vi undersøger. Vi må jævnligt spørge os selv, hvordan vi kan skelne mellem folks virkelige oplevelser, og så det, de senere lægger til. Det kan måske lyde, som om jeg er mistroisk overfor rapportørerne, men jeg mener blot, at en kritisk sans er nødvendig. Vores interviewteknik skal gøres bedre. — Så er der endelig problemerne omkring vores tekniske registreringsudstyr. Jeg finder, at det er et væsentligt supplement til rapporten, men vi må fremme udviklingen af dette udstyr. Den kommer ikke af sig selv. Vi bør nok prioritere opstillingen af sporingsstationer højere end hidtil i de kommende år.«

UFO-NYT: »Lad os et øjeblik vende os mod de mange teorier om, hvad UFOerne er. Har du en favorit blandt forklaringerne?«

Torben B.: »Nej. Årsagen ligger nok i det forhold, at jeg har arbejdet med sagen i så lang tid. Jeg mener, at vi ved for lidt til at lægge os fast på én bestemt teori. Personlig vil jeg ikke afvise rumskibshypotesen. Endelig er der muligvis hjælp at hente hos parapsykologien, som jeg betragter som en *fremtidig, mulig hjælpevidenskab* til ufologien.«

UFO-NYT: »Er UFO-arbejdet vigtigt? Hvordan ser du på betydningen af vores arbejde?«

Torben B.: »Bestemt er det vigtigt! Alene af den grund at folk, der har været udsat for en observation, må have et sted at henvende sig. Fra officiel side gøres et sådant arbejde jo ikke. Vi må ikke glemme, at mange mennesker er virkelig opskræmt efter en UFO-oplevelse. — Og så er vi vel også med til at skaffe ny viden.«

UFO-NYT: »Hvor meget arbejde regner du med, at jobbet som næstformand vil give dig?«

Torben B.: »Vel omkring et par timer om dagen i gennemsnit. Det er jo op og ned. Et normalt familieliv kan kun bære et sådant arbejde, når det tilpasses forholdene. I perioder vil der være forholdsmæssigt meget arbejde, f. eks. op til et større arrangement, men i det daglige må det som sagt ikke tage så megen tid, at det går ud over mit civile arbejde eller familien. Det bliver lidt af en balanceakt. I øvrigt vil jeg da sige, at jeg glæder mig til at komme rigtigt i gang. Mit arbejde i rapportsektoren er et ønskejob.«

Andre forandringer i Repræsentantskabet:

På mødet i september skete en del vedrørende vores repræsentation i København. *Inge og Hans Voigt* har hidtil optaget UFO-rapporter i området. Desuden har de vist stor interesse for andre dele af arbejdet i foreningen. Senest så vi Hans Voigt udsende heftet »UFO-detektorer«. Fremover skifter de begge arbejdsområde, idet Hans bliver *teknisk konsulent.* Det indebærer rådgivning i forbindelse med udvikling af vore tekniske apparater. Desuden vil Hans holde sig orienteret om den litteratur, der bl. a. berører ufo'ernes fremdrift og de tekniske problemer, som vi kan tænkes at komme ud for. Inge vil lede oversættelsescentralen, hvortil der knyttes en række oversættere.

Som nye repræsentanter i København valgtes Jens Henrik Glintborg og Arne Edlich. Jens Henrik flyttede for nylig til København og kunne derfor ikke mere passe sit hidtidige område, nemlig Fyn. Dette vil blive varetaget af Frank Lerbæk, Svendborg. Arne Edlich er ny i Repræsentantskabet. De to repræsentanter i København har primært som opgave at indsamle UFO-rapporter i området.

Endelig valgtes en repræsentant i Roskilde. Det blev Poul Erik Jensen, der ligeledes er ny i SUFOIs Repræsentantskab.

Andre emner fra mødet

En betragtelig del af septembermødet gik med at drøfte forskellige forhold omkring vo-

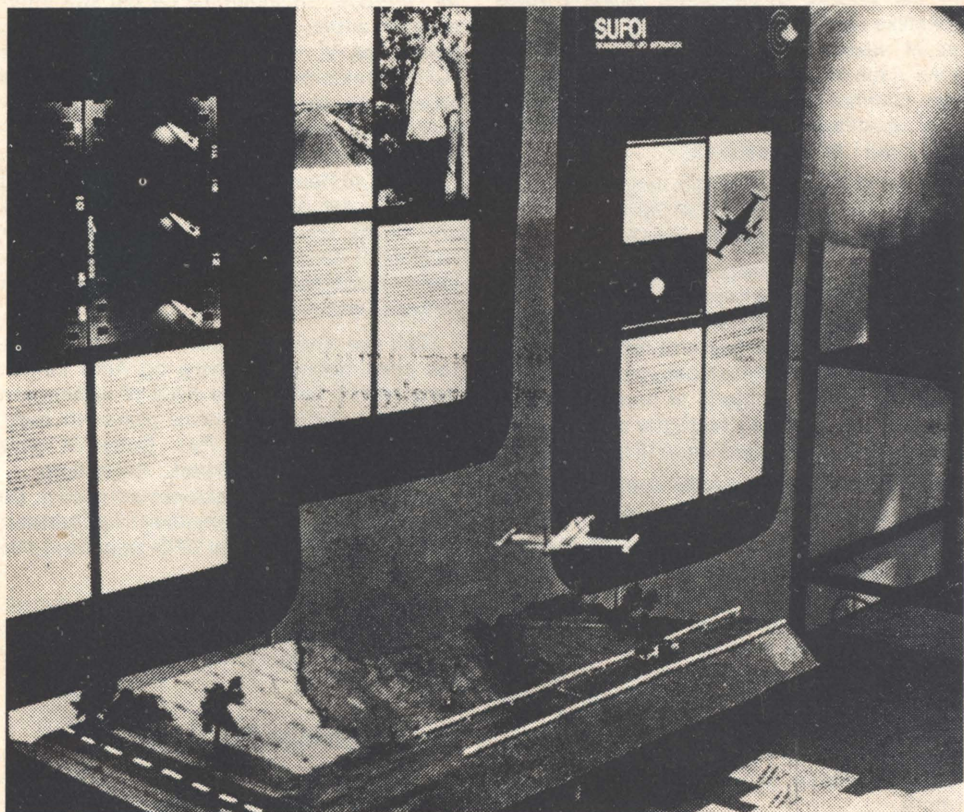
res medlemsblad UFO-NYT. Det er mange år siden, at der sidst blev forandret på dets udseende og indhold. Vi drøftede alternative forslag. På den ene side skulle bladet gerne fortsætte en tilværelse som et sagligt og seriøst tidsskrift, men på den anden side var nogle spændende indslag heller ikke at foragte. Disse ting optog mødedeltagerne det meste af søndagen. Man enedes om at undersøge de økonomiske muligheder ved et forbedret UFO-NYT. Senest 1. november skulle de nye planer ligge klar.

De øvrige emner fra Repræsentantskabsmødet har næppe en bredere interesse. Vi talte blandt andet om den interne arbejdsgang, hvad der var udført af arbejde i de stående udvalg, nye former for regnskabsføring og om udarbejdelsen af en intern organisationshåndbog.

Udstillinger og foredrag

Vores store udstilling, der første gang vistes i forbindelse med jubilæumsudstillingen på Københavns Rådhus i 1977, er stadig på vandring rundt i landet. Senest har den været i Maribo (august), på Fakse bibliotek (september) og i Randers (oktober). Endelig vistes en lille del af den i forbindelse med *SUFOIs Kongres 1980* i Lyngby ved København. Vi vil fortsat gerne have forslag fra læserne til placering af udstillingen. Har De kendskab til et godt sted, hvor den kunne præsenteres, så hører vi gerne nærmere. Det er kun få steder, der kan rumme udstillingen ubeskåret, men vi kan da sammensætte uddrag af den til de mindre steder. Tal med *Informationsafdelingen* herom.

Et udsnit af SUFOIs udstilling.

I forbindelse med udstillingens besøg i Fakse og Randers (begge steder på biblioteker), så holdt SUFOI offentlige foredrag på stedet. Vi kommer dog også ud i mindre foreninger, dersom man bestiller det i god tid. Tal med *Foredragsafdelingen* om de nærmere enkeltheder.

Hjælp os med at få flere læsere!

Har De tid og lyst til at hjælpe os med at skaffe nye læsere? Vi vil i så fald være meget taknemmelige. Vi kan hjælpe med pjecer og girokort. Dersom De har nogle venner/bekendte, der muligvis vil abonnere på UFO-NYT, så send os deres adresser, og vi leverer **et gratis prøvenummer.** *Pjecen »Læs UFO-NYT«* kan fås ved at kontakte SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte eller ringe til Sekretariatet: 02 - 57 07 36. Fortæl hvor mange De vil få brug for, og vi sender dem straks. Ligger De i øvrigt inde med gode ideer til, hvordan UFO-NYT får flere læsere, så kontakt os venligst.

UFO-sagen bør kendes!

Læserbrevkassen

Det glæder os altid at få læserbreve. Har De noget på hjerte, så send et brev. Vi bestræber os på at bringe flest mulige breve. Denne gang er der blot modtaget dette ene:

Fy!

Her går man rundt i den tro, at SUFOI er en politisk neutral organisation, som kun støtter de videnskabelige aktiviteter.

Men ak (og ve) nej!

Hvis man i UFO-NYT 5/80, side 203 zoomer ind på nederste højre hjørne, vil man konstatere at der befinder sig en i særdeleshed usmagelig joke, som omhandler mysteriet om den røde plet på Jupiter.

På skærmen ser man Hammer og Segl afbilledet, og operatøren (?) råber til sine ærede kolleger: Hej venner, der er dårligt nyt om den store *røde* plet på Jupiter.

Hvad er det for noget?

Lad os for fremtiden slippe for den slags

dårligheder!

Lad SUFOI forblive aldeles UPOLITISK!

Jesper Bo Nielsen, Hillerød.

PS. Ingen venlige hilsener før ændringen!
PPS.: Bring venligst dette i medlemsbladet!

. . . Så vidt det eneste modtagne læserbrev. Vi har ikke så meget at tilføje; måske burde vi sige: »Undskyld« . . . ? Men — . . . »For den rene er alting jo rent« — som bekendt. På ære, kære læser, der lå ingen grumme hensigter bag teksten.

Indlæg til LÆSERBREVKASSEN BEDES — som al anden post — sendt til:
SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

Peter A. Hansen

Er et UFO egentlig et UFO?

af Per Andersen

Bag denne noget kryptiske overskrift gemmer der sig en diskussion af termen »ufo«. År tilbage var det jo »flyvende tallerkener«, folk så fare over himlen, og dette begreb siges at være indført af Kenneth Arnold, efter at han havde haft sin berømte observation i 1947, der for alvor satte gang i diskussionerne om disse underlige fænomener[1]. I øvrigt kaldte Kenneth Arnold slet ikke de objekter, han så i 1947, for »flyvende tallerkener«, fordi de *så ud* som tallerkener, men derimod fordi de *bevægede sig* som tallerkener, der slår smut på en vandoverflade![2]

Senere blev begrebet »flyvende tallerkener« af indlysende grunde skiftet ud med det mere neutrale »uidentificerede flyvende objekter« — forkortet »ufo« — og denne betegnelse er da også globalt fremherskende i dag. Det er oven i købet kommet så vidt, at »ufo« ikke længere er nogen forkortelse i Danmark, men derimod et regulært navneord[3] — og følgelig skal det på dansk staves med lille: ufo.

Alligevel har der dog fortsat været diskussion om, hvorvidt termen »ufo« var passende. Den førende amerikanske foredragsholder om ufo-fænomenerne, kernefysikeren Stanton T. Friedman, vil f. eks. hellere betegne ufoerne som »jordtursfartøjer«. Han begrunder denne betegnelse med: »Jeg foretrækker den (betegnelsen »jordtursfartøjer«) for de observationer, der ser ud til at være intelligent styrede rumfartøjer, hvis opførsel og udseende indikerer, at deres oprindelsessted er ikke-jordisk. Betegnelsen forekommer mig langt mere beskrivende for funktionen af disse objekter end termen »ufo«, som er en langt bredere og mindre specifik term, der dækker over et for bredt spektrum af fænomener«.[4]

At kalde fænomenerne for »jordturs-fartøjer« rummer dog mange farer og ulemper. For det første — og det er det væsentligste — er der slet ikke ført tilstrækkelig bevis for, at nogle af de observerede fænomener skulle være rumfartøjer af ikke-jordisk oprindelse. Og selv om dette skulle være tilfældet, hvordan skulle man så skelne mellem, hvad der var »jordturs-fartøjer« og hvad der bare var »almindelige« ufoer? Nej, betegnelsen må helt stå for Stanton Friedman's egen regning. Betegnelsen kan heller ikke accepteres ud fra et videnskabeligt synspunkt, idet den indeholder en forudopfattelse af fænomenernes natur.

Så er der snarere sund sans i de argumenter, en anden amerikaner ved navn Anthony Standen har anført. Han mener man snarere burde bruge betegnelsen »UAA« i stedet for betegnelsen »ufo«. UAA står for »Unexplained Aerial Appearance«, der nærmest kan oversættes til »uforklaret tilsynekomst i luften«.

Anthony Standen anfører: »UFO betyder »uidentificeret flyvende objekt«. Men hvad

er nu et objekt? Dette bestemte ord synes at henvise til noget rundt, hårdt og afgrænset; *dette* objekt, ligesom billard kugler. Det giver det indtryk, at fænomenerne er af en lignende karakter. Men de kunne jo være ligeså lidt objekt-agtige som »spejlinger« i ørkenen, og de forsvinder og går til tider i stykker. Kan de med rette betegnes for objekter?

Ordet »flyvende« er også vildledende. Fugle flyver rundt i luften. Ligeså flagermus og mange insekter. Men flyver skyer? Ingen ville sige sådan. Så ordet »flyvende« får os altså til at tænke på et dyr (ikke nødvendigvis et intelligent). Dermed får betegnelsen »uidentificeret flyvende objekt« en mening, der er irrelevant. Betegnelsen blev højst sandsynlig indført af medlemmer af luftvåbnet, som kunne lide at være i stand til at »identificere« ethvert »objekt«, som de så, som et kampfly, et bombefly, et privat fly, en ballon eller måske et spionfly«.[5]

Anthony Standen's argumenter er korrekte. Det er faktisk misvisende at kalde fænomenerne for »ufoer«, idet det også — omend i betydelig mindre grad end betegnelsen »jordturs-fartøjer« — indeholder en forudholdning til fænomenernes natur. Men hvad så med hans egen betegnelse »UAA«? Ja, der er han faldet i den samme fælde, som han selv kritiserer! Hvem siger nemlig, at fænomenerne befinder sig i vores atmosfære — de kunne jo også befinde sig over den. Kan man så kalde fænomenet for »uforklaret tilsynekomst i luften«? Næppe.

Vi står altså stadig tilbage med termen »ufo«. Denne term blev også diskuteret af den internationale arbejdsgruppe, der blev afholdt i London, august 1979 (se UFO-NYT nr. 6, 1979 og nr. 2, 1980), og her blev man på et internationalt plan enige om følgende udtalelse:

»Begrebet »ufo« blev diskuteret. Selv om man fandt, at det ikke var en passende term, var man enige om ikke at forsøge at ændre den i øjeblikket. Grunden til dette er, at »ufo« nu er en del af vores sprog, og det blev betragtet som mere betydningsfuldt at definere, hvad der menes med begrebet, end at ændre det for perfektionismens skyld«.[6]

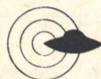
Man kan altså konkludere, at vi fortsat må (skal) bruge betegnelsen »ufo«. Jeg vil dog også give mit personlige besyv med! For at forene kravet om at beholde begrebet »ufo« med kritikken af det subjektive i begrebet, vil jeg foreslå, at man i stedet begynder at benytte betegnelsen »ufo-fænomen«. Her betegner ordet »fænomen« det absolut objektive i begrebet.

Men et »ufo« er altså stadigvæk et »ufo«!

Kilder:

1. Kenneth Arnold & Ray Palmer: *The Coming of the Saucers*. Eget forlag, 1952.
2. Kenneth Arnold & Ray Palmer: *The Coming of the Saucers*. Eget forlag, 1952.
   og
   Factual Eyewitness Testimony of: UFO Encounters (plade). Investigative Research Associates, Inc., 1978.
3. *Nudansk Ordbog*. Politikens Forlag, 1974.
4. Stanton T. Friedman: *UFOs — Myth & Mystery*. MUFON.
5. Anthony Standen: UFO or UAA: What's in a Name? *The Skeptical Enquirer*, Fall 1979.
6. Peter A. Hill: *Report on Working Party on Standards in UFO Research*. BUFORA, 1979.

Per Andersen

Ny UFO-gruppe i Odense-området

Undertegnede ønsker at oprette en seriøs UFO-gruppe i Odense. Er du interesseret, så kontakt

Tommy Christensen
Lindvedparken 93
5260 Odense S
Tlf. 09 - 11 77 56.

BREVE fra læserne:

»HIMMELSK AFFALD«

En af hovedpersonerne i et skuespil, der for nogle år siden vistes i dansk TV, havde en gennemgående kommentar til alt og alle, nemlig denne: »Det hele er gelé.« Om tilsyneladende udefinerbare ting, der igennem tiderne er dumpet ned på vor klode — tabt eller ligefrem kastet ned fra »et-eller-andet« i himlen over os, har de altid forhåndenværende eksperter udtalt sig tilsvarende: »Det er bare gelé!«

Nu kunne man så lade det blive derved, men er det trods alt ikke at forlange for meget af et menneske, der ikke alene gerne vil vide, hvad der forstås ved »gelé« og hvorfra dette kommer, men også gerne hvorfor og hvorledes?

Man lover derfor sig selv: detteher må du undersøge nærmere, hvilket imidlertid viser sig at være en langt besværligere opgave, end man i vor ellers så oplyste tidsalder skulle forvente.

Det ser nemlig ikke ud til, at der nogensinde er givet en regulær forklaring på noget som helst af det »himmelske affald«, der århundreder (måske årtusinder) igennem har bombarderet os oppefra.

Sandsynligt er det da også, at nærværende lille artikel i stedet for at bringe en sådan forklaring snarere vil bidrage til den forvirring, »eksperterne« allerede har skabt. Det får så være, hvad det er, tænkes kunne det i sidste ende jo også, at det med disse linier lykkes at »få de mennesker ud af busken«, der rent faktisk ved besked — og at sådanne mennesker eksisterer, tvivler undertegnede ikke på, men måske er de bange for, at en for tidlig offentliggørelse kunne tænkes at skade fremfor at gavne.

Sidste efterår faldt der pány et-eller-andet »måske-gelé-stof« ned fra himlen flere steder i Vestjylland.

Flere aviser bragte kortere eller længere — højst divergerende — artikler om fænomenet, der vil være læsere af UFO-NYT bekendt, idet bladet nr. 6/1979 bragte en oversigt over de mange fremsatte teorier tilligemed resultatet af, hvad jeg vil foretrække at kalde en foreløbig analyse af det pågældende stof.

Det var nemlig lykkedes for en af SUFOIs medarbejdere i det jyske at få bragt noget af stoffet til analyse på Civilforsvarets Analytisk-kemiske Laboratorium, og »tilsyneladende« er der enighed om en konklusion af undersøgelsen gående ud på, at det »mystiske nedfald« slet og ret er edderkoppespind, populært kaldet »flyvende sommer.«

Charles Hoy Fort

Helt bevidst har jeg tilladt mig at gåseøjne ordet »tilsyneladende«, idet et eller andet i mig rører på sig og siger: næh! det kan ikke passe, at både Ole J. Knudsen og Per Andersen føler sig 100% sikre på, at deres og Civilforsvarets konklusion er den absolut rigtige.

Hvorfor nu denne indre røst? Sikkert lader den høre fra sig, fordi jeg studser over selve konklusionens ordlyd, hvori det bl.a. hedder:

»Der *blev* observeret edderkopper i for-

bindelse med nedfaldet . . . analyser i København og Århus viste klart, at der var tale om *dyrisk protein*, og at stoffet i øvrigt *ikke viste tegn på ikke at være spindelvæv.*«

De her foretagne fremhævelser er mine egne og foretaget med følgende begrundelse: FORDI ET STOF IKKE VISER TEGN PÅ IKKE AT VÆRE DIT ELLER DAT, BEHØVER DET IKKE NØDVENDIGVIS BETYDE, AT DET HELLER IKKE ER DET ENE ELLER DET ANDET.

En af de aviser, der ikke citeres i omtalte artikel i UFO-NYT, er Fyns Amts Avis, hvis overskrift den 1.10.1979 lød: ENGLEHÅR OVER DANMARK. I UFO-NYT spørges der: ». . . eller er det den underlige substans, der er rapporteret i forbindelse med UFO-observationer i udlandet?«

Med hvilke ord der givetvis tænkes på de nedfald, der tidligere har fundet sted i bl.a. Frankrig og Spanien samt — vistnok i USA, et »Englehår-stof« som efter sigende fordampede, inden prøver af det kunne foretages.

Og hvorfor i grunden affærdige »englehår« som en mulighed — en for mystisk mulighed måske? Det kan ikke være, fordi der ikke på nedfaldstidspunktet (eller umiddelbart før/efter) var UFOer i sigte, thi det er da ikke altid, at disse »fremmedlegemer« materialiserer sig, når de overflyver dette eller hint territorium.

De kan altså udmærket have befundet sig et steds deroppe, og da de ydermere må formodes at være bemandede fartøjer, er det næppe helt ved siden af at gætte på, at besætningsmedlemmerne har skilt sig af med (eventuelt affald): »en underlig substans af organisk oprindelse, mindende om edderkoppespind, men sandsynligvis afsondringer fra deres egne legemer eller rester af deres føde.

Det forekommer mig ulejligheden værd, om fremtidige nedfald analyseres ud fra denne mulighed.

— — — —

Om andre, længst glemte nedfald, er det en kendsgerning, at der foreligger »analyseresultater«, men, oh, ve! hvilke!!! Nogle eksempler hentet fra Desmond Leslies optegnelser (i FLYVENDE TALLERKENER ER LANDET), vil klarlægge for os, at: ENTEN vides det ikke, hvad man har eller har haft med at gøre, ELLER man ønsker at hemmeligholde sin eventuelle viden. Samtidig vil nogle af os nok få en fornemmelse af, at vel er det svært at spå om fremtiden, men det er næsten vanskeligere at forstå, endsige forklare, hvad der hændte i fortiden — og gør det den dag i dag.

Allerhelst havde jeg her medtaget nogle eksempler også fra Charles Hoy Forts bøger, der ligefrem vrimler med beretninger om mystisk »affald fra 'verdener over os'«, men det er svært i et sådant udvalg at plukke et enkelt ud og derved måske risikere at lade det bedste i stikken. Det må være tilstrækkeligt at nævne, at denne utrættelige forsker i sin enorme og enestående samling notater om sælsomme begivenheder har eksempler nok til at kunne fylde en hel årbog.

Desmond Leslie daterer den første iagttagelse i nyere tid tilbage til maj måned i året 1652, hvor en »klæbrig gelémasse« faldt ned i nærheden af Rom. (Samtidig viste der sig på himlen »et stort lysende legeme«).

Tusinder af genstande, der har fået påhæftet betegnelser som: slagger, aske, geléklumper (som oftest ildelugtende gelé), størknet blod o.m.m., falder jvfr. D.L. de næste tre hundrede år med jævne mellemrum ned forskellige steder på Jorden. Mange af disse beskrives, men intetsteds forklares fænomenerne på rimelig eller tilfredsstillende vis.

Springer vi nu 300 år frem i tiden, støder vi på en tildragelse, der i høj grad er egnet

til sammenlægning med »det jyske edderkoppespind«.

Begivenheden udspiller sig i 1952 i Gaillac i det sydvestlige Frankrig, og det skulle ikke forbavse undertegnede, om der blandt vore spiritister nok skal findes dem, der vil vide at drage deres egen slutning om, hvad der her tales om. Det var den 29. oktober i nævnte år, at folk i Gaillac opsamlede stof, der faldt ned fra »en flåde på 16 UFOer, som på deres side eskorteredes af en kæmpemæssig »flyvende cigar.««

Desværre opløstes stoffet, inden det kunne bringes til analyse, men der var tale om »fibrøst, glasagtigt stof.« Der meldes derfor intet om, hvorvidt stoffet var af organisk oprindelse eller ikke, men set i lyset fra de nu herhjemme foretagne undersøgelser er det nok den mest nærliggende mulighed, og så er vi igen tilbage ved spørgsmålet: Kan det virkelig ikke have været andet end edderkoppespind? Et ikke-synligt UFO kan jo have haft en lækage, og hvad ved vi om, hvad »UFO-mandskab« normalt gør af deres affald?

Oktober 1952 — oktober 1979. Vi har snart igen efterår, hvor muligheden for at opleve »flyvende sommer« er størst, men lad os dennegang få klarhed over, hvad det er, der falder ned — hvis der altså falder noget.

R. Bulch Klausen
Faaborg, juli 1980.

UKENDT ORGANISME FRA »ENGLEHÅR«

J. M. Andrade, Storbritanniens repræsentant for CEAFI (Center for Astronomiske undersøgelser og uforklarede fænomener, i Oporto, Portugal) har fornylig overgivet BUFORA alle detaljer om den usædvanlige Evora-sag fra 1959, der blev omtalt i CEAFIs tidsskrift »Insolito« nr. 28, maj 1979, af Raul Berenguel, forfatter til »UFOs — Door to the year Zero« (en engelsk udgave forventes udgivet i år) og leder af CEAFIs »Special Studies Department«.

Kort fortalt indtraf den usædvanlige hændelse den 2. november 1959 i byen Evora i Syd-Portugal — en begivenhed, der først er kommet for dagen i de seneste år.

Andrade fortæller, at begivenheden i lang tid kun var kendt af en lille gruppe mennesker — på grund af dels den politiske situation i Portugal, dels den generelle skeptiske holdning til emnet UFOer på det tidspunkt.

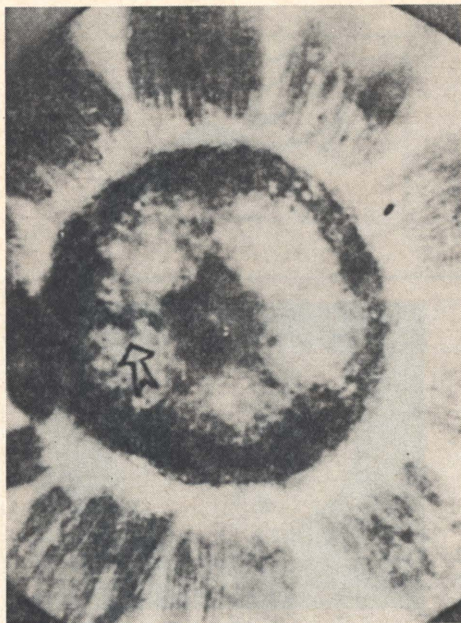
Midt i 1976 stødte CEAFI første gang på detaljer om begivenheden — en UFO-rapport, som også indeholdt opdagelsen af en ukendt organisme — en ukendt *levende* organisme. CEAFI iværksatte øjeblikkelig en efterforskning for at finde de involverede personer. Efter 2 år bar anstrengelserne frugt, og på »Den Første Iberiske Ufologi-kongres«, som fandt sted i Oporto den 7.-8. oktober 1978, kom detaljerne samt navnene på de involverede professorer, doktorer og biologer frem i dagens lys via foredrag holdt af Raul Berenguel og Joaquim Fernandes (redaktør af »Insolito«). (Navnene findes i BUFORAs arkiv, men vi vil foreløbig bevare deres anonymitet).

Evora ligger omkring 130 km øst for Lissabon og er den vigtigste by i amtet Alentejo. Omkring middagstid den 2, november 1959 fløj to uidentificerede flyvende objekter hen over byen, hvor det ene objekt blev observeret gennem kikkert af lederen på den Tekniske Skole. Derefter faldt der en regn af et hvidt gelatine-agtigt stof »Englehår« eller på portugisisk »Fibralvina« ned over byen og dens nærmeste omgivelser. »Regnen« fortsatte i omkring 4 timer. Det lykkedes på den Tekniske Skole at samle nogle få af disse tråde op og undersøge dem under mikroskop og udsætte dem for forskellige

undersøgelser. Under en af disse undersøgelser opdagede man en tilsyneladende ukendt mikrobe, og der blev taget en serie mikrofotos. Nyheden blev ikke meddelt pressen, men sagen vakte betydelig videnskabelig interesse, eftersom den ansvarlige professor var tilbøjelig til at sige, at denne mikrobe var noget fuldstændigt nyt i den biologiske verden.

Blandt de involverede var der respekterede

1.

3.

2.

4.

Fotografiernes forstørrelse i den originale rapport var 120 gange for foto (3) og 240 gange for (1), (2) og (4).

(1) Udsnit af centralkernen. Pilen til venstre viser det lille blodlegeme.

(2) Detalje fra følehornenes 3 grene.

(3) Udsnit af et følehorn, 6 måneder efter »tilfangetagelsen«. Læg mærke til de »trævlede« fremspring.

(4) Udsnit af en boble mod mikroskoppræparatet frembragt af den mystiske livsform 6 måneder efter »tilfangetagelsen«.

←

---

navne fra både »Evora Industrial and Commercial College« og »Lissabons Universitet«, og en af hovedpersonerne, »doktor A« udtalte, at »det mest usædvanlige og gådefulde faktum er, at følehornene ikke ser ud til at stikke ud fra centrallegemet, men er placeret i en vis afstand fra det, tilsyneladende fastholdt til legemet ved hjælp af et slags elektromagnetisk fænomen.«

Centrallegemets diam.	0,375	10^{-6}m
Følehornenes bredde	0,225	—
Følehornenes længde	2,000	—
Totallængden	4,375	—

I de følgende måneder havde »følehornene« (»antenner« er muligvis en bedre betegnelse) en tendens til at blive mere og mere trævlede, og omkring 2 år efter opdagelsen var organismen forsvundet.

Folk fra BUFORAs Efterforskningsafdeling undersøger alle sagens detaljer, og BUFORA er i stadig kontakt med CEAFI og støtter, i betragtning af begivenhedens beskaffenhed og de implicerede personers status, CEAFIs ansøgning om, at CEAFIs forskere kan få hjælp af regeringen i form af adgang til laboratorieudstyr.

Kilde: BUFORA Journal vol. 9, no. 2, maj 1980.
Oversætter: Kim Møller Hansen.

SUFOI vil, så snart yderligere detaljer i denne sag foreligger, bringe disse i UFO-NYT.

P.A.

Vær med til at udbrede kendskabet til UFO-NYT

Denne henvendelse er især rettet til skoleelever, der ønsker at gøre en aktiv indsats for UFO-NYT og UFO-sagen.

SUFOI har fremstillet en lille plakat i A4-format (21 × 29,7 cm) til ophængning på skoler, i ungdomsklubber, butikkernes kunde-opslagstavler samt sportsforeninger.

— Mener du at kunne anvende en sådan plakat på din skole eller andre steder, kan du gratis rekvirere det antal du ønsker hos:

Frank Lerbæk
Sanddalsvænget 17
5700 Svendborg
Tlf. 09-21 39 46.

Val Johnson-tilfældet

I UFO-NYT nr. 3, 1980 præsenteredes beretningen om vicesherif Val Johnson's dramatiske sammenstød med et mystisk blændende lys i de tidlige morgentimer den 27. august 1979 i Marshall amt, Minnesota. Denne lidet selvhævdende politimand kom ud for følgende: hans øjne blev midlertidigt beskadigede, hans ure forsinkedes, og forskellige komponenter i hans vogn blev ødelagt. I dette afsnit vil vi bringe detaljer af resultaterne fra nogle udførlige prøver, som er foretaget ved Johnson's vogn.

Øjenskade

Læsere, der har fulgt vor beretning i UFO-NYT nr. 3/80 vil erindre, at den første læge, der undersøgte Johnson's øjne, kom til den konklusion, at han havde fået et mildt tilfælde af »svejse-øjne« i kraft af nedennævnte tre symptomer:

1) Betændelse i øjets bindehinde (Conjunctivitis) i begge øjne.
2) Overfølsom overfor direkte lys, selv 2 timer efter ulykken.
3) Smerter generelt fra det øjeblik han kom til bevidsthed.

10 timer efter ulykken blev Johnson undersøgt af en øjenspecialist i Grand Forks, Dr. Leonard Prochaska. Ifølge lægens officielle rapport til sheriffens afdeling hedder det: »Der var ingen tegn på sygdom eller beskadigelse på nogen af øjnene på dette tidspunkt. Dog konstateredes en lettere irritation i øjnenes bindehinder«. Mod denne sidste lidelse ordinerede lægen en medicin. Dog fremkom der to iagttagelser ved undersøgelsen, som gør diagnosen om »svejseøjne« usandsynlig. For det første er den kraftige ultraviolette del af lys-spektret sædvanligvis den ødelæggende faktor ved slige forbrændinger. En lyskilde, der fremkommer ved skærebrænderens lysbue, er rig på ultraviolet stråling. Ved en undersøgelse af vindspejlets glas for spektral-overføring viste det sig imidlertid, at vindspejlets vinyl-komponent i lamineringen fuldstændig blokerede for det ultra-violette område (4000 Ångström og derunder). Desuden skulle Johnson's brilleglas have givet ham en yderligere beskyttelse mod disse korte bølgelængder. Det er også her vigtigt at bemærke den korte tid, påvirkningen fandt sted samt den manglende solbrændthed i Johnson's ansigt; dette er ellers et almindeligt symptom ved en virkelig skærebrænder-forbrænding.

For det andet forekommer der sædvanligvis ikke en følelse af ubehag i op til 6—7 timer efter forbrændingen . . . en udtalelse, der ironisk nok er fremsat til IUR af Johnson's sædvanlig benyttede øjenlæge, Dr. Warren Lamp. — Øjenlægen fremførte en anden teori vedrørende øjenbeskadigelsen, som kan forklare alle de iagttagne symptomer, nemlig en fjernelse af de ydre cellelag, der dækker hornhinden, hvilket bevirker en blottelse af nerve-spidserne.

Den hurtige helbredelse, der fandt sted imellem lægebesøgene, kunne godt være sket på så kort tid som fire timer. De sunde nabo-celler ville nemlig hurtigt dække beskadigelsen. Det eneste tidspunkt, hvor denne teori kunne være bevist, ville være under hospitalsbesøget, før helbredelsen var indtrådt. Den form for undersøgelse, der ville være nødvendig som bevis, blev imidlertid ikke udført. Ironisk nok ville den påsmøring af salve, som den vagthavende læge på hospitalet foretog, på dette stade have forhalet den naturlige helbredelsesproces for en beskadigelse af denne art, udtalte øjenlægen. Hvad kunne da have forårsaget denne

hornhinde-beskadigelse? Dr. Lamp mente det kunne være varme i form af infra-rød udstråling, og som vindspejlet ville lade passere.

Han forelagde endog en fremgangsmåde, hvorved vi kunne afprøve, om der havde været en ødelæggende ophedning. Johnson bærer et par briller med glas af fabrikatet Corning »Photogrey Extra«, der automatisk skifter til en mørkere tone, når de bæres udendørs i stærkt lys. Øjenlægen vidste, at disse glas' tonings-egenskaber med tiden forringes i et kendt tempo. Da man var klar over, hvornår disse glas var blevet fabrikeret, kunne man få glassenes evne til at skifte fra mørke til lys testet hos Corning i New York. Da Corning normalt reparerer glas med dårlig funktion ved at udsætte dem for stærk varme (ca. 100 grader Celsius i to timer), så kan enhver afvigelse fra normal svækkelse fortolkes som et tegn på, at glassene har været udsat for varme. Selv om en talsmand fra Corning indvilligede i at afprøve glassene, så hævdede han, at prøven ikke ville være overbevisende, idet afvigelser kan foranlediges ved en fejlbehandling under fabrikationen, især under hærdnings- eller coatningsprocessen. En kort udsættelse for varme ville ikke klare sagen, medmindre den var i stand til at opvarme glasset til en temperatur på over 300 grader Celsius, og da Johnson jo stadig har sit ansigt i behold, så er dette utænkeligt. Ydermere, hvis glassene blev så stærkt opvarmede, ville de holde op med at blive lyse, så de ikke kunne anvendes i mørke omgivelser. De virker stadig helt normalt. Man har formodet (mere end en gang), at noget i smag med en laser-stråle var blevet rettet mod Johnson fra en længere afstand, og ikke at det, som før antaget, var noget lysende, der direkte »bevægede sig« den mellemliggende afstand på ca. 2½ km. Men man må huske på, at laserstrålen er monochromatisk (ensfarvet), Hvilket ikke stemmer overens med Johnson's beskrivelse af noget »hvidt«. — Fysiker i optik Bruce Maccabee udtaler, at det eneste tilfælde, hvor laser-lys opfattes som hvidt, er, hvis 3 laser-stråler, der danner hovedfarverne, bliver blandet. Den endelige konstatering med hensyn til varmepåvirkning vil imidlertid først fremkomme ved en test af bilens vindspejl.

Det splintrede vindspejl

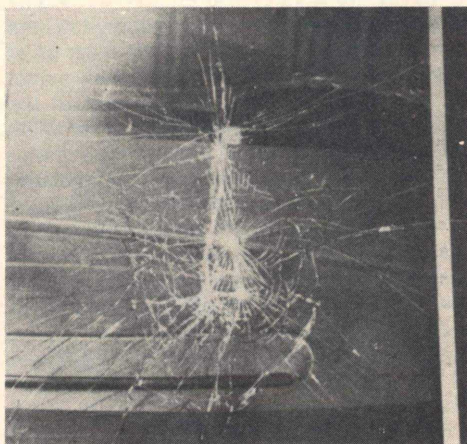
IUR foranledigede, at en vindspejls-ekspert, Meridan French, fra Ford Motor Companys glasafdeling, med fly tog op til Warren for at inspicere brudmønstrene. Hans konklusion var følgende:

1) Alle brud af interesse i denne sag var placeret på vindspejlet udfor førerpladsen. Der fandtes dog ét mærke fra et projektils strejfskud i passager-siden, som Johnson kunne fortælle havde været der før UFO-episoden fandt sted.

2) Der var 4 tydelige og adskilte brud-områder. Det ene fandtes på den indvendige overflade af det inderste glas-lag, og de øvrige 3 på den udvendige overflade af det ydre glas-lag. På grund af at alle 4 områder var lokaliseret forskelligt på vindspejlet konkluderede man, at de repræsenterede 4 forskellige hændelsesforløb. Af brudmønstrene fremgår det imidlertid, at tiden imellem i hvert fald de 3 hændelsesforløb var yderst kort, antagelig af størrelsesordenen få millisekunder.

3) Der var intet hul direkte gennem vindspejlet noget sted, og ingen revner i polyvinyl-butyl-indlægget.

4) Karakteren af samtlige brud på glasset *så mere ud til* at være et resultat af en *mekanisk påvirkning end* af en *varmepåvirkning.* Der

var i virkeligheden *intet tegn på nogen usædvanlig ophedning* (forf. fremhævelse), hverken i almindelighed eller stedsbestemt. PVB-indlægget i auto-vindspejlsglas kan udvise bobler ved temperaturer så lave som 120 grader Celsius. Der blev ikke fundet nogen vinyl-bobler. Den udsatte gummi-tætningsliste ved bilens sidevindue viste også kun almindelig forringelse på grund af alder og ikke tegn på beskadigelse ved varmepåvirkning.

5) Ingen af de 4 brud-områder var taget hver for sig usædvanlige, og de kunne alle gøres efter ad kunstig vej. Dog er de som samlet gruppe vanskelige at forklare, og dette vil senere blive taget op til diskussion i detaljer.

French udformede to kalker af vindspejlets brudfelter, der er gengivet her. Med hensyn til vindspejlets laminerede glas-vinyl-glas-konstruktion viser den øverste tegning kun den ødelæggelse, som er sket på yderfladen. Den nederste viser revnerne på den indre glasflade. Begge tegningerne er blevet udført som værende betragtet fra vognens yderside. French fortsatte: »Baseret på retningen af revne-forløbet, som er vist ved pile på tegningen, samt områderne, fra hvilke bruddene udgår, og de mønstre af forskellige revner der krydser hinanden, så bedømmer jeg rækkefølgen af hændelserne som følger:

1) Det første brud er sket på den indvendige flade, og med bruddets udgangspunkt på den indre overflade. Typen af bruddet tyder på et stød på den ydre side af vindspejlet, nøjagtig ud for brudstedet. Anslags-objektet har antagelig ikke været en sten eller af metallisk art, fordi der ikke var nogen synlig ødelæggelse på den ydre overflade på anslagsstedet. Jeg vil bedømme anslags-objektet til at være af et meget fast materiale, og måske også hårdt, med en masse/hastighed tilstrækkelig til at kunne frembringe et relativt højt (10.000 til 12.000 psi) lokaliseret tryk. Af eksempler på objekt-typer kunne nævnes lige fra en basebold eller golfkugle til en hammer med gummihoved. Et sådant uheld kunne også være forårsaget af et slag med en fast knyttet hånd.

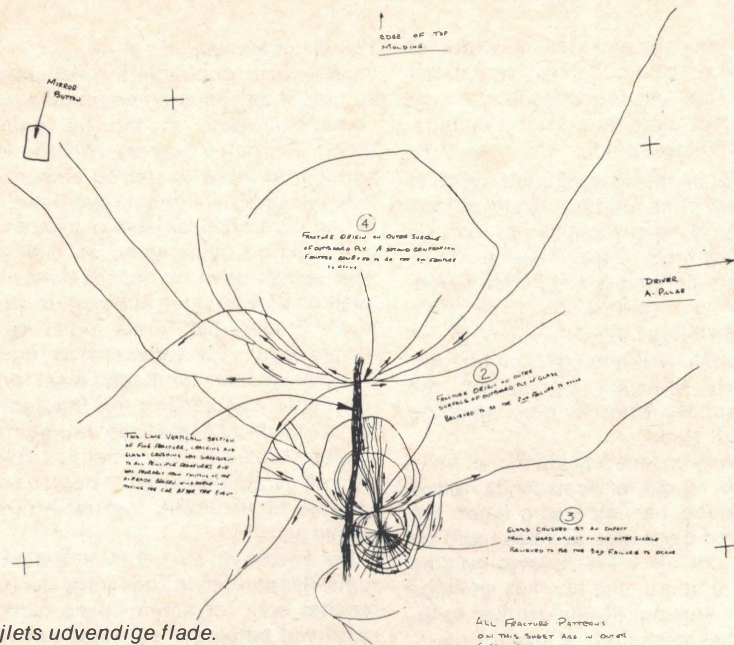
Ved beskadigelse af lamineret glas som beskrevet her er det ikke usædvanligt, at glasfladen på den modsatte side af anslagsfladen beskadiges, hvorimod selve anslagsfladen ikke bliver det. Glas-brud udspringer som regel altid fra en defekt, eller et punkt fra en tidligere beskadigelse, og det hænder ofte, at den modstående overflade af det ramte område er den svageste i det ramte område.

2) Det andet brud der skete var på den ydre glas-overflade, på et punkt omtrent 2,2 cm under det førstes udgangspunkt. Bruddet er horisontalt, og danner en slags tangent mellem to cirkulære brudmønstre, det ene ovenover det andet. Brud, der udgår fra den udvendige overflade fra et relativt lavt niveau, og udøver et tryk, kan have adskillige årsager:

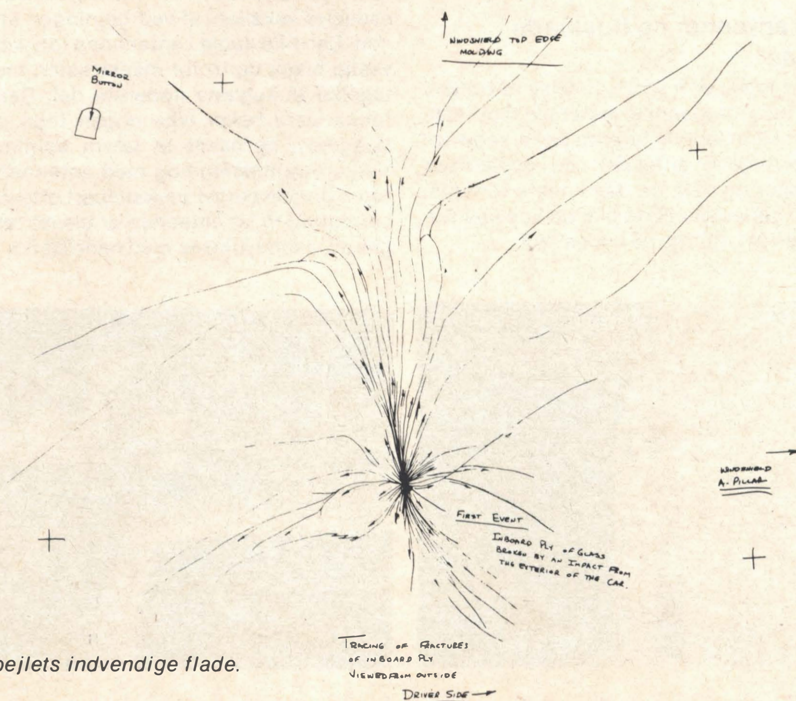
- Lokal belastning eller stød indvendig fra. Dette synes utænkeligt på grund af den ringe afstand, der er mellem glasset og den polstrede kant ved udgangspunktet.
- Direkte tryk fra vognens indre, der ville bøje vindspejlet udad.
- Et negativt tryk fra vognens yderside der ville udløse samme effekt.
- En afgrænset indadgående bøjning af glasset ved et slag fra et relativt lille objekt (for det første bruds vedkommende) ville have forårsaget et tryk med afvigende bøjning på den udvendige overflade i området omkring det andet brud.
  Dette er det mest sandsynlige i betragtning af det cirkulære brudmønster ovenover brudområde nr. 2.

3) Det tredie brud udgår også på den ydre overflade, omtrent 2½ cm under brud nr. 2. I dette tilfælde er glasset specielt knust i et lille groft cirkulært område, som om det er blevet ramt af et meget hårdt objekt, som dog ikke havde tilstrækkelig kraft til at forårsage yderligere brud på glassets modsatte inderside. Der var ingen synlige rester af anslags-objektet i det knuste glasområde, selv ved et omhyggeligt gennemsyn og en forstørrelse på op til 20 gange.

4) Det fjerde bruds udgangspunkt befandt sig ligeledes på vindspejlets yderside, ca. 14

Vindspejlets udvendige flade.

Vindspejlets indvendige flade.

cm ovenover anslagspunkt nr. 2. Dette er også et brud med afbøjede linier i horisontal retning, men som kan formodes at være et sekundært brud, som har fulgt udgangspunktet fra et tidligere brud.

5) Der er også blandt de 4 vigtigste brud en samling af meget fine brud på adskillige tommers længde, og hovedsagelig med lodrette linier der peger mod passager-siden. Disse sidste krakeleringer findes alle på ydersiden, og jeg antager det for at være et fuldstændigt sekundært brud-system, som er et resultat af mulige udløbere eller brud fra det allerede knuste vindspejl, og opstået ved kørsel med vognen efter at den egentlige hændelse fandt sted.

Selv efter flere dages spekulationer over brudmønstrene og den tilsyneladende rækkefølge af bruddene, har jeg stadig ingen forklaring på, hvad der synes at være indre og ydre kræfter, der har været udøvet næsten fuldstændig samtidig. Jeg kan kun gentage min fjerde konklusion, at alle brud er forårsaget af en mekanisk kraft af ukendt oprindelse.«

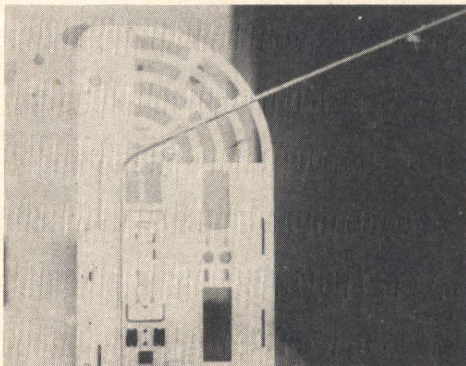
Bøjede antenner og itusIåede lygteglas

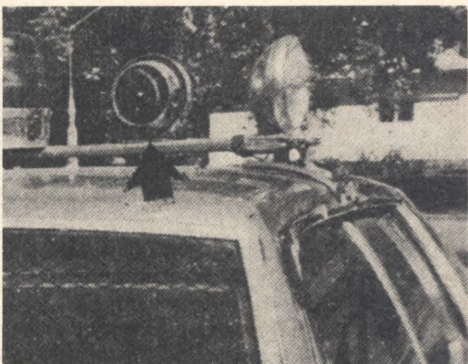
Adskillige ingeniører under ledelse af Roland Wardell fra Honeywell's materiale-test-laboratorium i Minneapolis foretog undersøgelser af de to bøjede antenner, de opsamlede glasstumper og dele fra den knuste forlygte, samt den gennemhullede plastic-linse på forsiden af en af lygterne på bilens tag.

Visuel undersøgelse

Ingeniørerne undersøgte overfladen af den 65 grader bøjede antenne på biltaget med et stereo-mikroskop af fabrikat Bausch and Lomb. Fra deres rapport erfarede vi, at »aflejringer af insekt-rester og emner fra vejbanen dækkede den forreste overflade, mens der var en bemærkelsesværdig renere overflade lige omkring bøjningsstedet. Bøjningen var sket jævnt, uden revnedannelser i metallet, hverken på ydersiden af bøjnings-stedet eller andre steder. Der forelå ingen synlige anslagsmærker fra sammenstød med nogen form for »emner« (undtagen insekter). På den lille kugle i antennens top fandtes to mærker fra afskrabning af maling, som kan formodes at være fremkommet ved at køre gennem en garagedør, uden at højden for fri passage var tilstrækkelig. Pletterne fra malingen var blå og hvide.«

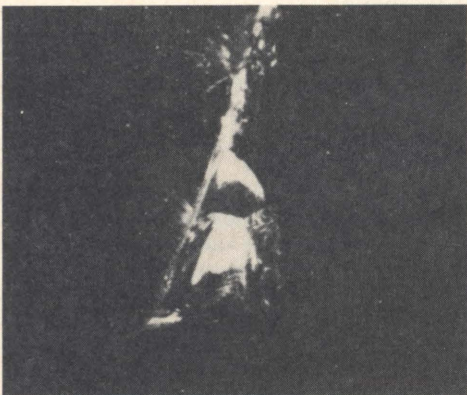
For antennen, der var monteret på bagagerums-klappen viste undersøgelsen samme resultat som for antennen på biltaget. Området ved bøjningen var også her renere og mere fri for insektrester. I Honeywell-rapporten konstateredes, at »insektresterne øjensynlig er »skallet« af ved bøjningen af antennen. Den lille kugle i antennens top var usædvanlig blank og fri for insektrester, med undtagelse af kuglens underste del. Denne antenne viste heller ikke nogen tegn på ødelæggelse, og havde et jævnt bøjningssted. Ved en sammenligning med antennen og de fotos der blev taget umiddelbart efter uheldet ser det ud til, at antennen er blevet rettet noget ud, sandsynligvis med håndkraft.«

De glasstumper, som stammede fra forlygten, og blev opsamlet på vejen, viste »sprøde brud, typiske for glas der går itu ved en kollision med flyvende partikler.« En del insektrester dækkede også dette glasmateriale.

Derefter undersøgte Honeywell's ingeniører det gennembrudte røde plastic-filter fra projektøren på taget af bilen. »I modsætning til den ituslåede forlygte var denne projektør ikke voldsomt splintret. Den røde linse havde et hul, hvis gennembrud var typisk for en kollision med en partikel. Hullet var aflangt og ca. 17½ mm i længden og ca. 6,3 mm bred i den ene ende, og ca. 12 mm i den anden. De brudte kanter viste et sprødt, ujævnt brud. Den røde linse havde tilsvarende insektrester som de andre dele.«

Spektral-analyse af evt. fremmedlegemer

»Reflektor-delen af projektøren var knust, og en brudkant fremviste en brunlig aflejring, som så ud til at befinde sig på anslagsstedet. Denne aflejring havde en »udflydende« karakter, som er karakteristisk for et stof, der rammes af en partikel, der støver eller knuses ved sammenstødet. En kvalitativ analyse af denne aflejring viser, at den må være af mineralsk natur, indeholdende silicon, aluminium, jern og calcium. Dette er ret typisk for klippemateriale.«

Radioaktivitet

»Hensigten med disse prøver var at finde eventuel restkoncentration af radioaktivitet eller sekundær stråling fra materiale, der havde været udsat for høj strålingsgrad.

Alle fem forelagte emner blev afprøvet med et Nuclear Chicago prøve-instrument. Den ene prøve gjaldt måling af en eventuel forekomst af Alfa-stråling, den anden vedrørte Beta- og Gamma-stråling.

En tredje strålingstest blev foretaget på glasset fra forlygten. Denne prøve var tilstrækkelig lille til at den kunne anbringes i Nuclear Chicago scintillations-tælleren.. Ved alle disse prøver forekom der kun den normale baggrunds-stråling, og ingen usædvanlig forekomst af radioaktivitet blev konstateret.«

Husk tillige på, at politiets afdeling selv anvendte et måleinstrument, den dag uheldet skete. IUR's Allan Hendry anvendte også sit eget instrument på vognen dagen efter hændelsen. Resultatet blev altså: ingen udslag af betydning, selv da situationen var ny.

Magnetisk test

Honeywell foretog målinger på de to antenner og tillige på en ubøjet kontrolantenne af en nogenlunde lignende konstruktion. Ved brugen af et Walker flux-meter (model MF_3A) med en afsøgningsspole på 6 cm/2 og med 100 viklinger blev det gennemsnitlige resultat for de tre afprøvninger som følger:

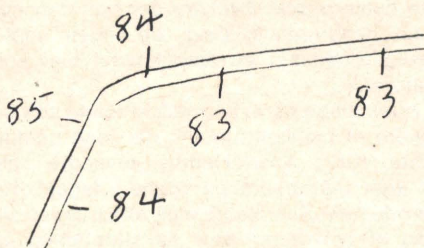
Bag-antennen: .09 Ørsted
Tag-antennen: .07 Ørsted
Reserve-antennen: .38 Ørsted

»Den tilbageværende målte magnetisme er ikke usædvanlig. Den højere aflæsning for reserve-antennens vedkommende kan være forårsaget af, at der er tale om forskellige metaller og udsættelse for forskellig magnetisk påvirkning.«

Hårdhedsprøve

To typer af Wilson hårdheds-måleapparater (en Superficial Rockwell, 15 N og en Tukon mikro hårdheds-måler) blev anvendt på de bøjede antenner. Formålet var »at afgøre, om metallet havde været ude for en eller anden målelig varmepåvirkning, samt at fastsætte den omtrentlige »hærdning«, for at bestemme den kraft der bøjede antennerne. På grund

af den lille diameter prøve-emnerne havde, samt på grund af, at det bøjede område var det mest betydningsfulde sted, så blev kun top-antennen afprøvet. Denne del havde en større diameter ved det punkt der havde særlig interesse, og gjorde Rockwell hårdheds-testen gennemførlig, men ikke særlig nøjagtig. Måleaflæsningerne er vist på tegningen, alle i Rockwell 15N.

Aflæsningerne afslører ingen blødgøring af metallet. Materialet kan sammenlignes med fjeder-stål. Vi prøvede uden held at foretage hårdhedsmålinger ved selve bøjnings-området med mikro-hårdheds-måleinstrumentet. De fejl, der opstod ved en sådan måling på en buet og ru overflade, var for store til, at man kunne konkludere noget. En nøjagtig test ville kræve en afskåret og poleret prøve af metallet«.

Honeywell's konklusion

Roland Wardell konkluderer sin rapport således: »Det er åbenbart, at den involverede bil er kollideret med flere separate partikler. Fra analysen af aflejringen på den ituslåede taglygte-reflektor erfarede man, at de var af mineralsk natur og at de mest sandsynligt var sten, som muligvis stammede fra vejbanens kant. Mærker fra anslag er særlig tydelige mod vognens motorhjelm, på vindspejlet og på taglygten. Alle brud på glas og fordybningen i motorhjelmen bærer tegn på at stamme fra sammenstød med emner, der er kommet farende gennem luften. Jeg er ikke klar over, hvordan »stenene« er blevet flyvende. Et hvilket som helst hurtigt fartøj, der bevæger sig nær jordoverfladen, ville formentlig smide sten i vejret.

Antennerne blev ikke bøjet ved at de blev ramt af sten. Der var ingen mærker fra sammenstød af nogen slags observeret på antennerne. Heller ikke varmepåvirkning synes at være årsag til bøjningen.

Jeg forfølger to muligheder for grunden til bøjningen:

1) Et vindstød med høj hastighed »lagt oven i« luftbevægelsen over den hurtigtkørende vogn. Vi ved fra foreløbige beregninger, og fra metals egenskaber, at en kraft på få kilos ensartet påvirkning mod antennerne kunne forårsage en bøjning af disse. Denne kraft må sammenlægges med kraften fra luftstrømmen på 100 km i timen ovenover bilen . . . Af fænomener, der ville være i stand til at bevirke en sådan bøjning, kan nævnes: elektrisk kraft, flydende kraft (luft), og naturligvis »håndkraft« . . .

2) Den anden mulighed, som er betydelig vanskeligere at undersøge, angår ekektrostatisk kraft (eller lignende), som kunne have forårsaget hele serien af hændelser«.

Radardækningen

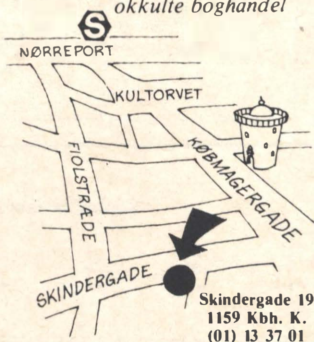
Som vi nævnte i de sidste omtaler af sagen afslørede vore forespørgsler hos radar-kontroller i området intet »ukendt« (det er yderst sjældent det sker i praksis), eller flyveulykker. På grund af den lave højde begivenheden fandt sted i, og en mangel på kendskab til lyskildens bane efter »kollisionen«, kunne man heller ikke egentlig forvente nogen radarobservation. Dog har IUR bestilt en computerudskrift fra området, der viser alle radarmålingerne der er gengivet fra det nævnte område, både sammenfaldende (code-signal) og ikke-sammenfaldende (»ubehandlede« mål). Hvis man antager at et fly — eller en anden genstand, der er stor nok til at tilbagekaste radar signaler — opnåede en så stor højde at den kunne registrere på udskriftet, *ville* det også blive det, så det var værd at forsøge en sådan kontrol. Uheldigvis er udskriftet helt blottet for registrerede genstande i hele Marshall-området i tidspunktet fra omkring kl. 01.30 (10 minutter før kollisionen) og indtil kl. 02.30. — FAA oplyste, at vejret må have været meget stabilt, siden udskriftet helt var blottet for »falske« mål. Det blev dog oplyst, at et kommercielt fly overfløj arealet

omkring kl. 12.45 AM fra sydlig retning, men i de tidlige morgentimer er der sædvanligvis roligt i dette område. Dette udskrift er det fjerde, som IUR har bestilt hos FAA i henhold til loven om offentlighed i forvaltningen, og det kostede 130 dollars.

Fotografering fra luften

Alan Cibuzar fra A. W. Research i Brainerd, Minnesota foretog en undersøgelse fra luften af den pågældende strækning af hovedvejen. Ved brug af infrarød fotografering udfører A. W. Research rutinemæssigt sådanne undersøgelser i landbrugs-øjemed: Variationer i vegetationens indhold af »Klorofyl-a« viser sig f. eks. som en rød skygge på fotografoet. Ved et gennemsyn af Cibuzar's diapositiver på IUR's kontor forekom der en stærk clorofyl-tilbagekastning langs med grøfte-vegetationen, på begge sider af vejen. Cibuzar fortalte Hynek og Hendry, at han på basis af sine erfaringer var meget imponeret af den styrke, den fotografiske forstærkning gav. Et detaljeret studium af undersøgelsen viste imidlertid, at forøgelsen ikke er så begrænset til den kendte flyvebane, som man først mente. For det første viste fotografierne ikke den grøfte-vegetation *syd* for de træer, hvor UFOet ifølge Johnson's vurdering først var set svævende. For det andet, selv om klorofylreflektionen faktisk i det væsentlige ophører adskillige hundrede fod på den anden side af det sted hvor Johnson's bil stoppede op, så fortsætter den, og vedvarer lige til det sted, hvor hovedvejen og landevejen skærer hinanden. Ydermere er forstærkningen konstant i denne regions *østlige* grøft, og uden afbrydelse. Hvis effekten hænger sammen med UFOets hurtige flugt, hvad har så foranlediget den varige forøgelse af klorofyl fra proto-klorofyl?

Professor Herbert Jonas fra Botanisk Afdeling ved universitetet i Minnesota tvivler på, at en kortvarig bestråling fra et kraftigt lys kunne være årsagen. Hvis en kraftig ionisering af luften nær jorden (som under tordenvejr) var til stede, så kunne kvælstofiltning til salpetersurt salt stimulere planternes vækst i overensstemmelse hermed. Da ét luft-foto tilsyneladende viser, at en af-

vanding fra markerne har næret væksten i grøften vil det dog være vanskeligt at sammenkæde tilstedeværelsen af næringsstoffer udelukkende med UFO-aktiviteten.

Forsinkede ure

Hvad kan imidlertid påvirke et ur med mekanisk optræk, samt et elektrisk drevet instrumentbrædt-ur på nøjagtig samme måde? — Da begge ure nu viser normal tid, vil den vanskeligste mekanisme at påvirke naturligvis være optræk-urets. En iøjnefaldende og afprøvningsmulig måde at benytte ville være at udsætte dem for et ødelæggende magnetisk felt, især da uret ikke var antimagnetisk. Der blev sendt et transportabelt magnetometer til sheriffens afdeling, så man kunne se, om der var noget tegn på, at udsættelse for et sådant felt var bibeholdt i vognens karosseri. Da alle vogne har Jordens magnetiske felt, som de har fået ved plade-udstansningen på fabrikken, så målte man desuden på en patruljevogn af samme type (Ford LTD 1977) ved den samme test. Nu havde Johnson's vogn ca. 2 år tidligere været ude for et uheld, hvor forenden af vognen pløjede ind i en jordbunke. Chassis-rammen blev ødelagt, og vindspejlet (det originale) blev splintret. En sådan læsion kan have ændret magnetfeltet i vognen, så derfor blev den magnetiske test af vognen begrænset til en søgen efter alvorligt forøgede feltstyrker i forhold til sammenlignings-vognen. Figuren her viser, at der ikke var nogen betydningsfuld afvigelse.

Andre betragtninger

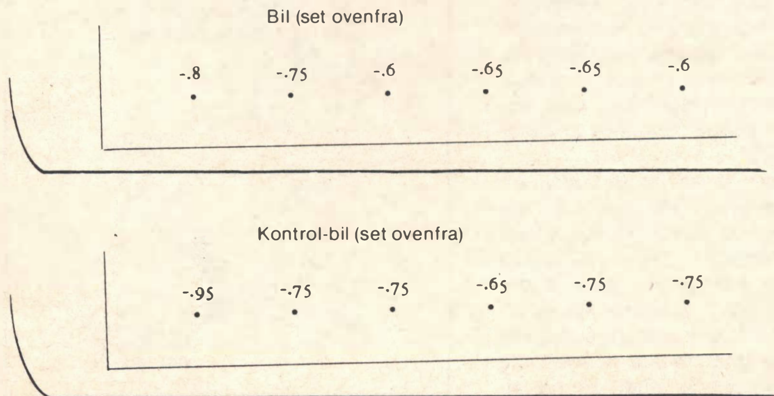
Prøver af maling

Ford's vindspejls-ekspert var forberedt på at tage prøver af maling fra to modsatte sider af vognen til en kvantitativ analyse på fabrikkens laboratorier i Dearborn, Michigan. Da al synlig ødelæggelse hovedsagelig befandt sig på førerens side af vognen, spekulerede man på, om der kunne være en målelig forskel i overflade-pigmentet i forhold til den tilsyneladende upåvirkede passager-side. En sådan prøve ville nødvendiggøre en udskæring af plader fra vognens sider, men byens embedsmænd havde bestemt, at der ikke måtte finde nogen »destruktiv« prøve sted, idet undersøgelserne endnu officielt var uafsluttede.

Honeywell måtte af samme grund afstå fra — i studie-øjemed — at afskære tværsnit af antenne-pisken. Men Alan Cibuzar tog nogle ultra-violette fotos af vognens karosseri. Disse afslørede ikke nogen uoverensstemmelser mellem den ene side og den anden. Interessant nok, så afslørede dette foto et brud i speedometrets klare plastic-rude. Bruddet var ikke synligt med det blotte øje.

Jord-prøver

IUR legede med tanken om at tage en jordprøve fra det uregelmæssigt formede areal der var uden plantevækst, og som blev nævnt i nr. 3, sammen med kontrolprøver. Pletten var interessant, fordi den lå ca. 18 meter væk fra det nøjagtige sted, hvor Johnson's vogn

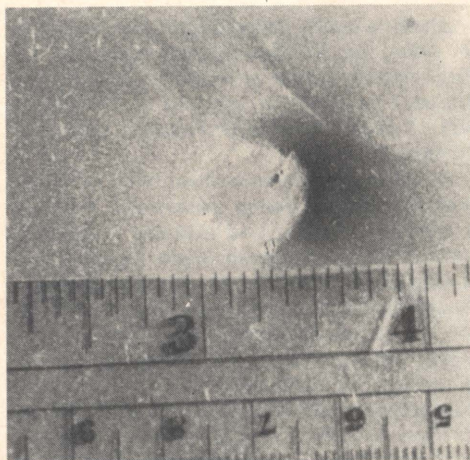
Magnetometer-aflæsninger i Gauss fra venstre side af køler-hjelmen.

kom til at stå, og ifølge Cibuzar's undersøgelse fra luften fandtes der ingen andre pletter af samme karakter i hele området. Før dette kunne gøres blev marken imidlertid pløjet grundigt. Men man fandt aldrig en sammenhæng mellem dette kendetegn og nogen vidne-erklæringer, og man mistænkte det alligevel også for blot at være et helt uvedkommende overgødet areal.

Bulen

Meridan French fra Ford undersøgte bulen på bilens motorhjelm, under hensyn til at det mentes at have sammenhæng med det, der havde ramt vindspejlet. French rapporterede:

»Det ser ud til, at et eller andet »fladkantet« objekt på ca. 1,3 cm i diameter har udøvet et kraftigt slag mod motorhjelmen på bulestedet, og objektet er derefter blevet slynget op mod vindspejlet. Det kan tilmed have været årsag til anslaget mod vindspejlet«. — I en telefonsamtale funderede French på, om et eller andet havde placeret sin fulde vægt på det begrænsede område, som havde den cirkulære form. Hvis denne vægt var vippet over i retning af vindspejlet, så forklarer det måske hvorfor bulen (skønt den er flad) er lidt dybere over mod vindspejlet.

Johnson's nuværende helbredstilstand

Val Johnson har nu været tilbage i sit arbejde i nogen tid og er fortsat ved godt helbred, dog med nogle undtagelser der fortjener omtale:

Under et af de regelmæssige rutine-eftersyn hos sin tandlæge, Dr. Andrew Riley, den 19. september, fik Johnson at vide, at hans tand-bro var knækket, og da han sidst fik tænderne efterset, fire dage før ulykken, var broen hel.

- Johnson havde en kort periode med hovedpiner, der startede ca. 3 uger efter ulykken. Disse anfald har dog ikke gentaget sig siden.
- Han havde også midlertidigt en gevækst på indersiden af det ene øjenlåg. Da han besøgte den samme øjenlæge i Grand Forks ved et rutinebesøg den 17. oktober, blev han erklæret fuldstændig rask.

En af de fremgangsmåder, der oftest foreslås i et sådant tilfælde, er hypnotisk genkaldelse af de manglende fyrretyve minutter. — Fremgangsmåden foreslås *for* ofte! — endog før Allan Hendry ankom til Warren, dagen efter begivenheden, var den plagede Johnson's bysbørn allerede i gang med at forsikre ham om, at han skulle lade sig hypnotisere for at se om han var blevet »taget om bord i et rumskib for at blive anvendt til avls-formål. Andre insisterede på, at en polygraf-test (»løgnedetektor-prøve«) var lige, hvad han burde underkaste sig! Hvor er det dog let for lægfolk at foreskrive omstridte og utilstrækkeligt undersøgte metoder! Men Johnson's personlige reaktion på sådanne forslag er klar og fast: han ønsker ikke at blive gjort til en forlystelse, der kan tilfredsstille andre menneskers »sygelige nysgerrighed«. Da han har sine foresattes tillid, føler han ikke nogen forpligtelse til at »bevise« sin oplevelse over for andre — et standpunkt som ifølge IUR's mening giver hans troværdighed yderligere vægt.

Konklusion

Hvad mener Johnson som ene-vidne til begivenheden, at der kan være hændt for ham? »Det er altsammen meget svært for mig at

afgøre« sagde Johnson til pressen. »Som politiofficer arbejder jeg med logik, sandhed og kendsgerninger. I dette tilfælde repræsenterer kendsgerningerne ikke nødvendigvis en logisk forklaring. Det gør mig en smule bange.«

Alle tre enkeltpersoner, der havde med Johnson's øjenskade at gøre, kom til denne ene og samme konklusion: Ingen naturlig lyskilde, f. eks. landingslyset på et fly, kunne have forårsaget de involverede (problemer og) symptomer. — Ford's ekspert mente tilsyneladende, at både materiale fra vejbanen, og en udefra kommende kraft, begge kunne være årsag til brudmønstret i vindspejlet. Honeywell godkendte teorien om vejmaterialet, men tilføjede, at det ikke kan have været sten, som har bøjet antennerne. Både Ford og Honeywell gik ind for, at der her har været tale om en mekanisk kraftpåvirkning, og ikke varme. Manglen af mærker på antennerne fra sammenstødet udelukker, at ødelæggelsen kunne være foranlediget af f. eks. en nær-kollision med et fly. — Roland Wardell foreslår, at en mulig årsag til bøjningerne af antennerne kunne være et vindstød af stor styrke, suppleret med vindhastigheden på 100 km i timen ovenover vognen. Men hvorledes kunne så antennen foran i højre side undgå ødelæggelse? — En anden mulighed, der er fremsat af Honeywell-ingeniøren, er, at elektrostatiske kræfter har forårsaget hele serien af hændelser.

International UFO Reporter, nov. 1979.
Oversætter: E. Bøtter-Jensen.

Boganmeldelser

Akakor-krøniken

af Karl Brugger
IGAP-forlaget, 1980
189 sider, ill.
Kr. 89,-

Bogen, der er pænt illustreret med såvel farve- som sort/hvide billeder, er oversat fra tysk og bygger i det væsentlige på oplysninger fra en nulevende indianer og efterkommer af en meget gammel indianerstamme i Sydamerika: Ugha Mongulalaerne.

I Akakor-krønikens forord er der allerede fra starten lagt op til, at denne krønike skal tages alvorligt. — Det er nemlig en usædvanlig historie om ældgamle indianerkulturer i Peru og Brasilien, der besad en for os i dag, uforståelig viden om mange ting. Denne viden skulle de have fået fra et folk (guderne) der kom ned fra himlen. Disse »guder« hjalp indianerne ud af mørket og lærte dem mange praktiske ting, bl. a. at bygge kæmpemæssige underjordiske byer og gange, der på en besynderlig måde altid er oplyst af en ubestemmelig lyskilde.

Alt dette skete, ifølge bogen, for ca. 13.000 år siden, og da disse guder også var ret forudseende, valgte de »kun« at blive her på Jorden i ca. 2.500 år, så drog de atter bort, kun 13 år før Jordens undergang, nemlig år 10.468 f.Kr.

De underjordiske huler/byer hjalp dog indianerne gennem denne katastrofe, men de måtte senere slås med alskens fjender på jordoverfladen. Hvordan disse fjender overlevede katastrofen, fortæller bogen ikke om. Bogen beretter i stedet en hel del om de »hvide barbarers« (spaniernes) ankomst til Sydamerika. — Indianerne troede, at det var gudernes tilbagekomst, men blev hurtigt klogere, da spanierne begyndte at slagte løs på dem. — I 1941 forsøgte indianerne som en sidste desperat udvej at alliere sig med Hitler, der sendte 2.000 soldater til hjælp i kampen mod de »hvide barbarer«!? — Tyskerne vendte aldrig hjem igen til deres fædreland, men hvor er de så blevet af?

I det hele taget må det nok siges, at hvis læseren af denne bog ikke i forvejen er forudindtaget i denne form for litteratur, så vil han nok, efter at have læst bogen, sidde tilbage med en del ubesvarede spørgsmål. — Én ting får læseren dog klar besked om, nemlig at den næste store katastrote (Jordens undergang) indtræffer år 1981 e.Kr., altså til næste

år. Om denne oplysning skulle være et salgsargument, ved jeg ikke, men i hvert fald: hvis De er interesseret, så skynd Dem at læse bogen inden det er for sent!

Frank Lerbæk

Astronomiens Verden

Jaqueline & Simon Mitton
Politikens Forlag 1980
96 sider, rigt illustreret,
mange farvebilleder.
Pris: 128 kr.

Politikens forlag har med denne bog brudt med hidtidig praksis; fra de kendte opslagsværker i lommeformat er man her gået over til en mere traditionel form. Formatet er 26 x 26 cm.

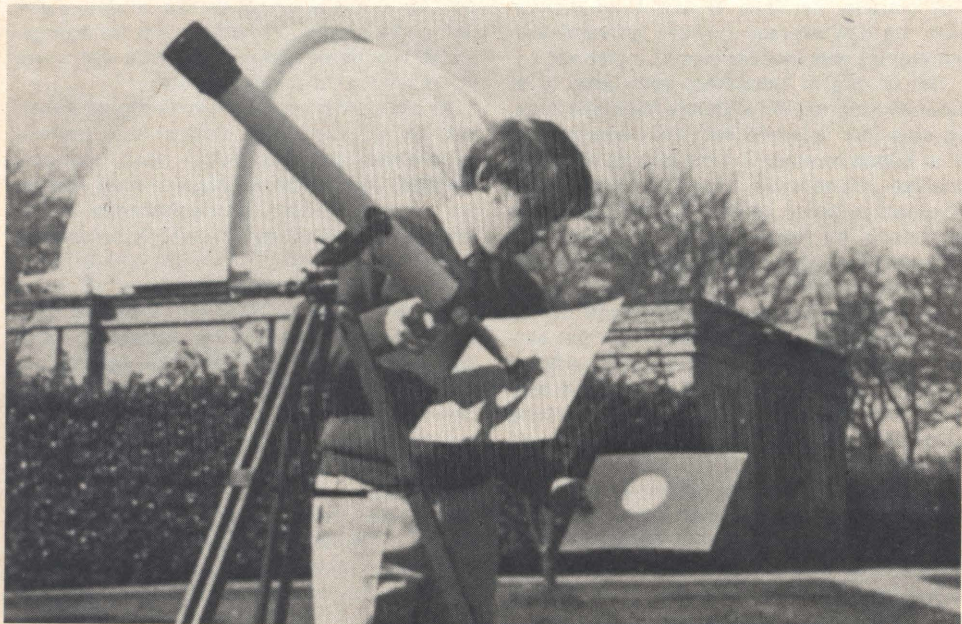
Bogen er en udmærket introduktion til astronomien beregnet vel især for unge læsere. De fleste emner også indenfor den moderne astronomi er behandlet, og alle emnerne har fået tildelt hver to sider. I mange tilfælde udfyldes det meste af pladsen af velvalgte og pæne tegninger og fotografier, så tekstmængden er ikke overvældende — og det må absolut regnes for en fordel i en bog som denne.

Behandlingen af emnerne er ret traditionel, sproget er let, undertiden endda ret blomstrende, og teksten indeholder ret så mange oplysninger. Bag i bogen findes et kortfattet stikordsregister, men man savner henvisninger til anden litteratur for den interessrede. Tryk og indbinding er den sædvanlige gode fra dette forlag. Oversættelsen er god med få forståelsesmæssige fejl, men der er enkelte trykfejl.

Savner De en gaveidé til konfirmation eller jul, så notér Dem denne bog, eller køb den for Deres egen fornøjelse!

OJK

Simon Mitton i færd med at observere Solen med et mindre teleskop, ved den eneste metode, som er ufarlig. Billedet af Solen projiceres ned på et stykke karton. Ill. fra bogen.

LIVSTIDEVANDET

– *det underbevidstes biologi*

Ovenstående er titlen på en bog af forfatteren *Lyall Watson* (også forfatter til »På grænsen til døden«), der udkom i Danmark sidste år. Bogen beskæftiger sig med menneskets underbevidsthed. I bogen findes et længere afsnit om ufo-fænomenerne, som vi her bringer uforkortet . . . *Per Andersen.*

. . . Der er andre arketyper, hvis eksistens ikke så nemt lader sig udforske. De lurer i det område, Jung betegnede som det kollektivt ubevidste, og jeg går ud fra, at hans indfølte indsigt i dem og i det sandsynligvis kom tæt på sandheden. Det er muligt på grundlag af dem at udlægge visse normale menneskelige adfærdsmønstre og visse psykologiske afvigelser; en dag bliver det måske muligt at skaffe bevis for deres selvstændige virkelighed, men indtil videre befinder de sig i et område, der ikke er åbent for diskussion, og kan hverken bevises gennem eksperimenter eller modbevises ad logisk vej.

Der er dog ét fænomen, som lader til at være en indgroet del af denne mystiske zone, og som man allerede har nok materiale om til at kunne foretage i hvert fald en foreløbig analyse. Jeg hentyder til den vedholdende og åbenbart evige tro på, at vi har haft og stadig får besøg fra luftrummet af størrelser fra legendariske lande, fremmede virkeligheder eller andre verdener.

Litteraturen herom er omfattende og for det meste forudindtaget. Jeg finder det vanskeligt at læse den for en stor dels vedkommende, men det er umuligt at ignorere den. Jung følte sig foranlediget til at tage stilling til den og satte som sædvanlig fingeren på det ømme punkt. I 1954 skrev han en artikel i et schweizisk ugeblad og udtrykte sig her skeptisk, »selv om jeg med behørig respekt omtalte et temmelig stort antal luftfarts-specialister, som alvorligt tror på UFOernes eksistens«. Da denne artikel blev opdaget af verdenspressen, spredtes hurtigt den nyhed, at JUNG troede på flyvende tallerkener. Han fremsendte omgående en skrivelse, der gav et sandt billede af hans opfattelse, men den blev fuldstændig overset. Derfor udgav han i 1958 en fyldigere redegørelse med et forord, hvori han skrev: »Da pressens adfærd er en slags gallupundersøgelse af verdensopinionen, må jeg drage den slutning, at nyheder, som bekræfter eksistensen af UFOer, er velkomne, og at skepsis åbenbart er uønsket . . . over hele verden er der en tendens til at tro på dem og et ønske om, at de skal eksistere.«[300] Det er der stadig, og helt bortset fra spørgsmålet om deres virkelighed ville det være interessant at få at vide hvorfor.

Af ufologiens morads hæver sig en enkelt klar og ren røst, som tilhører den franske astrofysiker Jacgues Vallée. Han definerer området som en beskæftigelse med »myten om kontakt mellem menneskeheden og en intelligent race, udstyret med tilsyneladende overnaturlige evner«.[555] Han gør opmærksom på, at vores nuværende forvirring på ingen måde er særlig enestående. »Uanset hvor stærk den øjeblikkelige tro på tallerkner fra det ydre rum er, kan den ikke være stærkere end den keltiske tro på alfer og trolde, den middelalderlige tro på nisser eller frygten for dæmoner, satyrer og fauner i alle kristne lande i de første århundreder af vor æra.« Der er tilsyneladende store ligheder mellem de størrelser, der beskrives som piloter i UFOerne, og elverfolket, troldene og sylfiderne i middelalderen. Vallée fremhæver for sammenligningens skyld *les fadets,* små behårede eller lådne sorte mænd, der skulle

have boet i huler i egnen omkring Poitou i Frankrig, og som helt indtil midten af det 19. årh. lavede numre med rædselsslagne kvinder. Området er i dag frit for *fadets*, men det er et af de steder i Europa, hvor man ser flest UFOer. I det nordlige Mexico findes nogle lignende én meter høje, lådne, sorte humanoider, der kendes på egnen som *ikals*. I flere århundreder har disse »luftens ånder« overfaldet folk på landevejene, men nu til dags gør de det ved hjælp af raketter, der er spændt fast på ryggen af dem.

Det er ikke udtryk for respektløshed, hverken over for UFOer eller trolde, når jeg sammenligner dem på denne måde, men jeg må være enig med Vallée i, at »det er lige omsonst at søge efter en mening eller et formål med de flyvende tallerkner, som det var at forstå troldene, hvis man begår den fejltagelse at forveksle det tilsyneladende med det virkelige«. Det er ikke ensbetydende med, at de, som har oplevet noget af dette, nødvendigvis var ofre for en hysterisk vrangforestilling, men det er interessant, at de fremmede gæster ofte ligner mekaniske robotter eller uhyrer fra science-fictionfilm, når de opdages i USA; i Sydamerika er de typisk ondskabsfulde og hidsige efter at komme i slagsmål; i Frankrig derimod »opfører de sig som fornuftige cartesianske og fredselskende turister«.[555]

Det er ikke til at komme uden om den slutning, at der i det mindste er en stærk psykisk komponent i fænomenet. Og man kan heller ikke undgå den sideløbende betragtning, at flertallet af UFO-entusiaster bekender sig til en fysisk forklaring og somme tider gør sig de utroligste anstrengelser for at forklejne eller undertrykke beretninger, der får oplevelsen af en flyvende genstand til at virke alt for fantastisk eller bizar. Det er let at forstå deres frygt for, at eksotiske øjenvidneskildringer skal forringe deres muligheder for at give deres undersøgelser et solidt videnskabeligt grundlag. Denne bekymring er sikkert velbegrundet, men det er fornuftigt at holde sig denne foretrukne nøgternhed for øje, når man analyserer beretningerne, for den kan ofte tilsløre de mere fantasiprægede og arketypiske sider af oplevelsen af UFOer.

Der er dog al mulig grund til at interessere sig lige så meget for den tilsyneladende fysiske virkelighed i mange af synerne. Jeg har allerede nævnt, at de fleste — og måske alle — syner og genfærd kan spores tilbage til et eller andet sted i nervesystemet, men det gælder ikke UFOer. Nogle af dem kan registreres på radar, nogle efterlader sig spor i emulsionen på film, og en enkelt lader til at have foretaget to angreb på den etiopiske landsby Saladare i 1970, hvorved den væltede huse omkuld, rev træer op med rode, smeltede bliktage ned til uigenkendelige klumper af metal og asfalten på en vej i nærheden til en flydende grød.[522] Rapporter om egentlige landinger underbygges ofte af afsvedet, undertiden radioaktiv jord, af cirkelrunde, udfladede pletter på græsmarker eller

Forsiden af bogen »Livstidevandet« af Lyall Watson.

SUFOIs EDB/ TEKNISKE FOND

4.000 kr. fra målet

Ja, nu er vi godt på vej mod målet på kr. 20.000. Vi mangler kun at indsamle knap 4.000,- kr. Men derfor er der ingen grund til at læne sig tilbage i sofaen! For at SUFOI kan overleve disse generelt stramme økonomiske tider, er det yderst nødvendigt med en indsats fra bladets læsere. Både en aktiv indsats i form af at hjælpe med at uddele pjecer, opsætte plakater og fortælle venner og bekendte om vores arbejde, men *også* i form af en økonomisk støtte. Det er denne økonomiske støtte, der giver os rygraden til den tekniske forskning.

Derfor vil jeg gerne opfordre alle til at hjælpe os ved en kontant indbetaling til girokontoen. Benyt chancen, når du alligevel fornyr dit abonnement og bestiller materialer til at »runde beløbet op« til fordel for fondet.

Ethvert beløb — stort eller småt — er en stor hjælp for os i vores forsøg på at skabe en saglig, teknisk ufo-forskning i Danmark.

Vil du hjælpe os med at nå vores mål på kr. 20.000,-?

Beløb bedes indbetalt på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Teknisk Fond«.

Alle, der indbetaler et beløb til fondet, vil modtage et lille duplikat med titlen »Dansk UFO-forskning i firserne«.

Til fondet er indkommet

total pr. 15/11 80: kr. 16.131,63

Med venlig hilsen
Per Andersen, Næstformand.

i dyrkede afgrøder og af store fordybninger i jorden. Ved mindst én lejlighed har metalrester fra en landingsplads i ørkenen i New Mexico ved en nøjere analyse vist sig at være en usædvanlig legering.[503]

Dette er ikke stedet til en udtømmende gennemgang af ufologien, men en kort oversigt over kendsgerningerne kan være nok så oplysende. Der er kun ringe ensartethed. UFOer er formet som skiver, kugler, cylindre, cigarer, håndvægte, ovaler, æg, diamanter, kegler, faldskærme, toppe, svampe og hamburgers; de forekommer enkeltvis eller i grupper. De varierer i størrelse fra nogle få centimeter til over halvanden kilometers længde; de bevæger sig hurtigt eller langsomt, med eller uden bugtninger, vridninger, siksakken eller pludselige kursændringer. De kan være glatte, noprede, skinnende, matte, farvede i alle regnbuens farver; nogle er udrustet med landingsudstyr, hjul, trefode, døre og vinduer. De kan være fuldstændig lydløse eller summe, hvisle, hvæse, klapre, hvine, fløjte, pibe, pulse, brumme, vibrere, knage, brage, brøle eller eksplodere tordnende. De sætter forbrændingsmotorer i stå, skaber forstyrrelser i radio- og fjernsynsmodtagere, chokerer, brænder og lammer mennesker og får dem til at miste bevidstheden — eller det modsatte, sådan som det nu arter sig. De kan kort sagt være hvad som helst for hvem som helst.[301]

Siden 1946 er der åbenbart sket en stigning i både interessen for og antallet af tilsynekomster. Der er oprettet undersøgelsesgrupper over hele verden, som indsamler lokale oplysninger, og disse er nu blevet sammenholdt og analyseret på forsk. måder.[554] Aime Michel i Frankrig har fundet grupperinger i observationerne, som kan danne mønstre med lige linjer, stjerneformer og geodætiske storcirkler.[374] Bruce Cathie i New Zealand forbinder dem i et matematisk gitter, hvis koordinater er baseret på det harmoniske samspil mellem tyngdekraften, jordens masse og lysets hastighed.[102] Jacgues og Janine Vallée har søgt efter mønstre i tidsdimensionen og har opdaget nogle cykliske variationer, der tilsyneladende svarer til planeternes bevægelser og Jordens årstider.[557] Ivan Sanderson ser som god biolog en betydning i adfærden hos de observerede gen-

stande.[474] Allen Hynek i USA koncentrerer sig om forskellige observationsmåder og nærkontakter oplevet af »mindst to personer af beviselig mental kompetence«.[275] Gordon Creighton i England er mere interesseret i direkte kontakter og i karakteren af de påstående besøgende.[118] Uanset deres metode eller emneområde har alle disse undersøgelser haft en temmelig begrænset succes. Man kan finde mønstre i den geografiske, historiske, meteorologiske, etnologiske, anatomiske og køns- og aldersmæssige baggrund hos både genstandene og dem, som ser dem; tilfældigheder alene kan ikke forklare dem. Alle undersøgelserne er tankevækkende, men ingen af dem rummer afgørende konklusioner.

Da jeg selv er biolog, var det særlig interessant for mig at opdage, at vi ikke er den eneste art, der udsættes for oplevelsen. Hunde lader til at være bedst til at opdage UFOer og bryder sig meget lidt om dem. Nogle gøer, nogle hyler, nogle fråder og nogle kryber sammen af rædsel, når der er en genstand i nærheden. Alle disse reaktioner indfinder sig, før de tilstedeværende mennesker har bemærket noget usædvanligt. Måske er det en høj lyd i et højt toneleje, der opskræmmer dem, måske er det mikrobølger, men sandsynligvis er fænomenet lige så varieret for dem, som det er for os. Der er mange andre dyrearter, som er lige så uentusiastiske. Katte hvæser og spytter, får bisser, heste stejler, køer lægger sig ned, og fugle holder ganske enkelt op med at synge. De fleste reaktioner er forbigående, men nogle få holder sig. Køer har igennem flere dage nægtet at lade sig genne ind i en fold, oven over hvilken man havde set en svævende UFO; i et enkelt tilfælde fik blot et snus til en nylig landingsplads en hund til at styrte hylende af sted.[15]

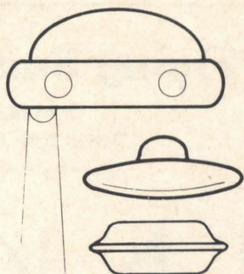
På det tidspunkt Jung skrev sin artikel, havde han ikke adgang til dette righoldige kvantitative materiale. Han konkluderede ikke desto mindre, »at vi har at gøre med et tilsyneladende fysisk fænomen, der på den ene side udmærker sig ved sine hyppige forekomster og på den anden ved sin fremmedartede, ukendte og højst modstridende karakter«. Han slog fast, at det foreliggende materiale kunne underbygge to hypoteser.

Flying Saucers
A MODERN MYTH OF
THINGS SEEN IN THE SKIES
TRANSLATED BY R. F. C. HULL
CG JUNG
BOLLINGEN SERIES / PRINCETON $3.95

Den omtalte bog af C. G. Jung: Flying Saucers — A Modern Myth of Things seen in the Skies.

»I det første tilfælde danner en objektivt virkelig og fysisk proces grundlag for en ledsagende myte; i det andet tilfælde skaber en arketype det dertil hørende syn.«[300] Det kan næppe overraske nogen, at han selv foretrak den sidste mulighed.

Jung kaldte rapporterne om UFOer »variationer over et visionært rygte« og sammenlignede dem med de kollektive syner, korsfarerne oplevede under belejringen af Jerusalem, soldaterne ved Mons under første verdenskrig og de troende i Portugal, der var kommet for at se Jomfruen ved Fatima. »Hvis det er et eksempel på psykologisk projektion,« ræsonnerede han, »må der være en psykisk årsag til det. Man kan ikke regne

»Der er kun ringe ensartethed. UFOer er formet som skiver, kugler, cylindre, cigarer, håndvægte, ovaler, æg, diamanter, kegler, faldskærme, toppe, svampe og hamburgers«.

med, at noget, der som UFO-legenden forekommer over hele verden, kun skulle være tilfældigt og helt uden betydning.« Det gjorde et særligt indtryk på ham, at så mange af vidnerne ikke havde forventet at se noget, ikke havde nogen forudgående tro på UFOer og i almindelighed var kendt for deres sunde dømmekraft og kritiske indstilling. »Netop i disse tilfælde,« bemærkede han triumferende, »må det ubevidste gribe til særlig drastiske midler for at gøre sit indhold bekendt. Dette sker på den livagtigste måde ved projektion, hvorved dets indhold overføres på et objekt, som derpå gengiver, hvad der hidtil havde ligget skjult i underbevidstheden.«[300]

Han hævdede videre, at når så mange mennesker kan tage del i en kollektiv oplevelse, er det, fordi »en politisk, social, filosofisk og religiøs konflikt af hidtil ukendt omfang har spaltet vor tids bevidsthed«. Jung mente, at spændinger af denne art skabte et potentiel, der ofte gav sig udslag i manifestationer af energi. Han havde gode personlige holdepunkter for en sådan antagelse, for i 1909, da han havde en uoverensstemmelse med Freud, lød der pludselig et højlydt brag fra en bogreol ved siden af dem; Jung havde haft en indre vished om denne hændelse, og da han sagde: »Jeg er sikker på, der vil lyde endnu et brag om et øjeblik!«, indfandt endnu en lignende eksplosion sig straks efter.[301]

Fortsættes i næste nr.

Kurser for rapportoptagere

Nu afholdes der en række weekend-kurser for rapportoptagere landet over. Disse kurser, som har været under planlægning længe, vil omfatte en lang række af de problemer og emner, som man kan komme ud for i den situation, hvor man skal optage en ufo-rapport. Kurserne vil være baseret på foredrag, gruppediskussion og øvelser.

Weekend-kurserne afholdes i:

Fredericia Bibliotek, Fredericia
24.-25. januar 1981.

Viby Bibliotek, Århus
31. januar - 1. februar 1981.

Lyngby Storcenter, Lyngby
7.-8. februar 1981.

Vestsjælland (sted endnu ikke fastlagt)
14.-15. februar 1981.

Kursus-gebyret er kr. 110,- pr. person for hele weekenden (lørdag/søndag). Gebyret dækker ikke logi og fortæring, men er incl. udlevering af kursus-materiale.

Arrangør er en gruppe fra Skandinavisk UFO Information, men kurserne er tværorganisatoriske og åbne for medlemmer fra alle organisationer. — Er du interesseret, henvend dig da uforpligtende til Per Andersen, Jernaldervej 249 A, 2.th., 8210 Århus V, og få et detaljeret program. Her kan man også ansøge om hel eller delvis fritagelse for kursus-gebyr.

Julegaver . . .

HER ER DE HELT RIGTIGE JULEKORT . . .

Motivet på postkortene er »Det Overvældende Lys« — en kunstners gengivelse af en ufo-oplevelse (se illustrationen). Kortene er med det kvalitetsmæssige tryk og den gode papirkvalitet særdeles velegnede til at bruge som julepostkort. Også velegnede til at lægge ved gaver. Kortene er dobbelte og leveres med kuverter. Pakke med 5 stk. kort incl. kuverter . . . . **kr. 12,00**

Ovenstående motiv leveres også som original grafik i formatet 18 x 21,5 cm.
BEGRÆNSET OPLAG. Pris . . . . **kr. 50,00**

Af andre materialer kan vi tilbyde:

Synspunkter — Tre UFO-artikler. Om UFOer og kuglelyn, rapportmaterialet og UFO-observatører. 60 sider, ill. . . . . BEMÆRK STÆRKT NEDSAT PRIS **kr. 14,80**

Per Andersen: Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter. Rapport om Projekt UFODATA, databehandlingen af rapporterne og det internationale samarbejde på dette område. Ill. . . . . Medlemspris **kr. 7,50**

Ribera/Farriols: UFOs i Fokus. Stærkt omdiskuterede observationer i Spanien — udløber af UMMO-sagen. 182 sider, ill. NÆR UDSOLGT. Gammel bogladepris kr. 46,50. Vi sælger den for . . . . **kr. 34,50**

Hans Voigt: UFO-Detektorer. Velskrevet rapport om brugen af ufo-detektorer. Uundværlig for enhver med interesse for dette område. 38 sider og illustreret . . . . Medlemspris **kr. 15,00**

UFO-emblem. Et elegant og diskret emblem i fornem guldsmedekvalitet. 26 mm bredt — med nål eller broche. . . . . Medlemspris **kr. 26,50**

UFO-bånd nr. 1. Kassettebånd med ca. 50 min. spilletid. En lang række UFO-beretninger. . . . . Medlemspris **kr. 25,65**

UFO-bånd nr. 2. Kassettebånd med ca. 55 min. spilletid. Hør politibetjent Mårups egen beretning om hans berømte observation! Udtalelser fra kendte danskere m.m. . . . . Medlemspris **kr. 25,65**

Klodernes kamp. Kassettebånd med det originale radiohørespil af Orson Welles efter roman af H. G. Wells (engelsk-sproget). . . . . Medlemspris **kr. 25,00**

Ældre årgange af UFO-NYT

Årgang 1972, 252 sider.	Pris kun	**kr. 25,00**
Årgang 1973, nr. 3, 4, 5 og 6.	Pris kun	**kr. 30,00**
Årgang 1974		**Udsolgt**
Årgang 1975, nr. 3, 4, 5 og 6.	Pris kun	**kr. 35,00**
Årgang 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6.	Pris kun	**kr. 45,00**
Årgang 1977, 264 sider.	STÆRKT NEDSAT PRIS	**kr. 45,00**
Årgang 1978, 268 sider.	STÆRKT NEDSAT PRIS	**kr. 45,00**
Årgang 1979, 268 sider	Pris kun	**kr. 65,00**

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Læs i næste nummer af UFO-NYT:

»Projekt Starlights«
foreløbige resultat:
6 filmsoptagelser
af UFOer!

— — —

Dansk nærobservation:
En ung mand bliver blændet og
paralyseret af et kraftigt lys!

— — —

20 år med UFO-sagen:
En ufolog fortæller.

— — —

UFOer
fotograferet i Kina.

SATS & MONTAGE. TLF. 09 - 21 39 46